

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 638 - Σάββατο, 2 Απρίλη 2011

1 ΕΥΡΩ

Ποιος φοβάται
την Κερατέα;
ΣΕΛΙΔΑ 16

«Νέο Λύκειο»

Σχολείο της
εξειδίκευσης,
του ταξικού
διαχωρισμού,
υποταγμένο
στην επιλογή
για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ

ΣΕΛΙΔΑ 10

Σε απόγνωση τα
λαϊκά νοικοκυριά

Κόβουν και τα
απαραίτητα

ΣΕΛΙΔΑ 12

Ιαπεριολιστική
επίθεση στη Λιβύη

Ενα δήμα
μπρος, δύο
δήματα πίσω

ΣΕΛΙΔΑ 5

Γιατί δεν
νίκησαν οι 300;
(3)

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ψιλό γαζί για
χάρη των
τραπεζιτών

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ετοιμάζουν
τη νέα φάση της
διαρκούς επίθεσης

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1902: Εκτελεση ράσου ΥπΕΣ Σητείαν («Οργάνωση Μάχης») 2/4/1968: Ανατίναξη σύπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ-Συνάντερ» (RAF) 2/4/1976: Βόμβα-πυρκαγιά στο κεντρικό κατάστημα «American Express» 2/4/1986: Βόμβα σε αεροπλάνο TWA, έκρηξη πάνω από το Ιόνιο, τέσσερις νεκροί από ρήγμα («Αραβικοί Επαναστατικοί Πυρήνες») 2/4/2002: Ληστεία σε χρηματοποιητική ΟΤΕ (17N) 3/4/1903: Φοιτητικές εξεγέρσεις στην Ισπανία 3/4/1906: Η «Μάχη Έργατική Ενωση» πυρπολεί το σπίτι του αντιδραστικού διευθυντή επιχείρησης Βασιλί Σνεσάρεφ 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπράκη 3/4/1917: Ο Λένιν κρυφά στη Ρωσία 3/4/1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σημνιά Ρόμπερτ Τζαντ (17N) 3/4/1990: Βόμβες σε ΓΣΕΕ, υπουργείο Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 3/4/1991: Πέντε εκρηκτικοί-εμπρηστικοί μηχανισμοί σε αυτοκίνητα (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 3/4/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠαΣΟΚ Γαλατσίου (17N) 3/4/2008: Επίθεση στην έδρα ΜΑΤ (Γουδή) 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαργιακόφροι 4/4/1940: Καταδίκη 44 κομμουνιστών βουλευτών (Γαλλία) 4/4/1949: Ιδρυση ΝΑΤΟ 4/4/1981: Βόμβες σε πέντε αυτοκίνητα Αμερικάνων 4/4/1981: Σύλληψη γηγετικού στελέχους «Ερυθρών Ταξιαρχών» Μάριο Μορέττη 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1865: Διλοφονία Αβραάμ Λίνκολν 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1944: Απογχονίζονται πέντε κομμουνιστές ως αντίποινα για φόνο λοχαγού ευζώνων (Αμπελόκηποι) 5/4/1945: Διαγραφή Αρη Βελούχιώτη (ΚΚΕ) 5/4/1962: Ο Νίκος Ζαχαριάδης ζητά επιστροφή δίκη στην Ελλάδα (απορρίφτηκε) 6/4/1941: Επίθεση Γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1960: Σύρραξη κυβερνητικών-αριστερών βουλευτών στη Βουλή, επέμβαση χωροφυλακής 7/4: Ημέρα υγείας 7/4/1943: Απόδραση κομμουνιστών Ακροναυπλίας από σανατόριο «Σωτηρία» 7/4/1943: Δημιουργία ταγμάτων ασφαλείας (Ιωάννης Ράλλης) 7/4/1944: Επιδρομή ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Μαραθώνα, εκτέλεση έξι χωροφυλάκων 7/4/1977: Εκτελεση γενικού εισαγγελέα-χειριστή όλων των δικών της RAF Ζίγκφριντ Μπούμπτακ (RAF) 7/4/1978: Εκτελεση προέδρου βιομηχάνων Γενοβά, Φελίτσε Σκιαβάττη («Ερυθρές Ταξιαρχίες») 7/4/1993: Αποφύλακιση ιδρυτή «Ερυθρών Ταξιαρχών» Ρενάτο Κούρτσιο 7/4/1993: Επτά βόμβες σε αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ-1η Μάρτη) 7/4/1998: Ρουκέτα κατά «Citibank» Πατησίων (17N) 7/4/1999: Αλβανή σκοτώνεται από μεθοριακή περίπολο ΕΛΑΣ 8/4: Ημέρα Ρομά 8/4/1896: Ο αναρχικός τσαγκάρης Δημήτρης Κομαντής εκτελεί τον τραπεζίτη Διονύσιο Φραγκόπουλο και τραυματίζει σοβαρά τον μεγαλέμπτορο Αντρέα Κόλι (Πάτρα) 8/4/1941: Απόδραση δώδεκα κομμουνιστών Ακροναυπλίας από σανατόριο Ασβεστοχωρίου 8/4/1948: Επίθεση ανταρτών εναντίον Κομοτηνής 8/4/1969: Συγκρούσεις αγροτών-αστυνομίας στα Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων, δεκάδες τραυματίες, σαράντα συλλήψεις 8/4/1971: Απολύνονται 261 εκτοπισμένοι 8/4/1986: Εκτελεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17N).

● «Ένεσεις δάρρους» έκανε ο Παπαδρέου στους υπουργούς, συμβουλεύοντάς τους να αγνοούν τις αποδοκιμασίες και να πηγαίνουν κοντά στο λαό ●●● Εύκολο να το λες, δύσκολο να το κάνεις ●●● Το διαπίστωσε και ο ίδιος προσωπικά ●●● Εδώ ρισκάρουν όταν πάνε για φαΐ, πού να πάνε σε εκδηλώσεις που αναγγέλλονται από τα πριν; ●●● Εμείς το έχουμε πει, η μόνη λύση είναι η μεταμφίεση ●●● Άλλα και οι υπουργοί, μαχητές με τά όλα τους ●●● Ξεσπάδωσαν στο υπουργικό συμβούλιο για το νέο πακέτο εγγυήσεων (άλλα 30 δισ.) προς τις τράπεζες ●●● Αφού φρόντισαν όλοι να μαθευτεί η κριτική τους, εξουσιοδότησαν τον Παπακωνσταντίνου να χειριστεί το δέμα ●●● Οπως και με τα προηγούμενα πακέτα ●●● Μία απορία αφελούς ●●● Τον Αύγουστο δεν είχαν ματαγίνει τα ίδια και δεν ψηφίστηκε υποτίθεται νομικό πλαίσιο που υποχρέωνται τις τράπεζες να καταδέσουν πρόγραμμα χρηματοδότησης της οικονομίας πριν αντλήσουν κρατικές εγγυήσεις; ●●● Γιατί ματασύζητάνε το ίδιο δέμα οι υπουργοί; ●●● Δεν κατα-

λαβαίνουν ότι έχει και η υποκρισία κάποια όρια που όταν τα ξεπερνάει πέφτεις στο λάκο που έσκαψε; ●●● Από κυβέρνηση μέχρι ΓΣΕΕ και από WWF μέχρι Δήμο Αθηναίων, όλος ο καλός ο κόσμος μας κάλεσε να κλείσουμε για μια ώρα τα φώτα το περασμένο Σάββατο ●●● Λες κι είμαστε όλοι συνυπεύδυνοι για την καταστροφή του πλανήτη ●●● Δικαιώνοντας τον Πάγκαλο του «όλοι μαζί τα φάγαμε» ●●● Και βέβαια, το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι κλείνουν τους διακόπτες πολλές ώρες κάθε μέρα, επειδή δεν έχουν να πληρώσουν το λογαριασμό, ουδόλως τους απασχόλησε ●●● Τους τοάκισε πάλι ο Αλέξης τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές γηγέτες ●●● Κατήγγειλε την «κραυγαλέα αδυναμία των ηγετών της ΕΕ σε μια κρίσιμη στιγμή για την πορεία των ευρωπαϊκών κοινωνιών, να προστατέψουν στοιχειώδως τους λαούς τους από την επερχόμενη οικονομική και κοινωνική καταστροφή» ●●● Και μεις οι αφελείς μαρξιστές νομίζαμε ότι καθήκον των ηγετών των καπιταλιστικών χωρών είναι να προστατεύουν το κεφάλαιο και όχι τους λαούς ●●● Τούς διατήγγειλε ότι είναι «ο μόνος που δείχνει

◆ Τώρα και στις Βρυξέλλες! Διαδηλωτές μπούκιρον σε εκδήλωση για τη μάχη του Μαραθώνα, που οργάνωνε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ. Παλιαδελή, σήκωσαν πανό που έγραφε στ' αγγλικά «Βάρβαροι της ΕΕ και του ΔΝΤ ακούστε το καλά, οι λαοί της Ευρώπης ξεσηκώνονται ξανά» και είπαν μερικά λόγια στους συγκεντρωμένους. Το βραβείο κατινίας πήρε η πρώην υπουργός Κ. Μπατζελή, που δόση ώρα εκπρόσωπος των διαδηλωτών μιλούσε φρώναζε συνεχώς ειρωνικά «μπράβο, μπράβο», ενώ στο τέλος τον κάλεσε να παρακολουθήσει την ταινία για... να μάθει την ιστορία! Ποια; Η Μπατζελή, που δε μπορεί να σταυρώσει πέντε σωστές λέξεις σε μια πρόταση!

◆ ΤΣ, ΤΣ, ΤΣ! Δεν υπάρχει κράτος, κύριο! Κοτζάμη υφυπουργός Νταλάρα έμεινε μέχρι τον άκρη. Και η υφυπουργός Νταλάρα έμεινε μέχρι το τέλος, ακούγοντας με το ένα αυτί τα εμβατήρια που παιάνιζε η μπάντα του Δήμου και με το άλλο τα αντικυβερνητικά συνθήματα.

◆ «Η χρήση της λέξης "αξιο-

ποίση" υποκρύπτει ξεπούλημα. Εμείς επιμένουμε: υπάρχει τρόπος επενδύσης επί των ακινήτων του Δημοσίου, χωρίς ξεπούλημα», δήλωσε με το γνωστό υφάκι του ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ. Και ο Καρατζαφέρης που πριν καιρού δήλωνε πως όταν είσαι σε πόλεμο πουλάς και πως «δεν πουλιέται η Ακρόπολη, όλα τα άλλα πουλιούνται»; Ασυνεννοησία; Οχι, βέβαια. Πολιτικός τυχοδικτισμός.

◆ Και πολύ άργησαν. Κανονικά έπρεπε να έχουν ανακαλύψει «προβοκάτορες» στην Κερατέα από την πρώτη μέρα. Για τον Περισσό, λέμε, που ναι μεν δεν μπορεί να κάνει αλλιώς και συ-

ποίση» υποκρύπτει ξεπούλημα. Εμείς επιμένουμε: υπάρχει τρόπος επενδύσης επί των ακινήτων του Δημοσίου, χωρίς ξεπούλημα», δήλωσε με το γνωστό υφάκι του ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ. Και ο Καρατζαφέρης που πριν καιρού δήλωνε πως όταν είσαι σε πόλεμο πουλάς και πως «δεν πουλιέται η Ακρόπολη, όλα τα άλλα πουλιούνται»; Ασυνεννοησία; Οχι, βέβαια. Πολιτικός τυχοδικτισμός.

◆ Και πολύ άργησαν. Κανονικά έπρεπε να έχουν ανακαλύψει «προβοκάτορες» στην Κερατέα από την πρώτη μέρα. Για τον Περισσό, λέμε, που ναι μεν δεν μπορεί να κάνει αλλιώς και συ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ερώτηση: Πώς προτίθεστε να εμποδίσετε την επαπειλούμενη χρεοκοπία του κράτους; Γ. Παπανδρέου: Θα διωτικοποιήσουμε, εντός των επόμενων τεσσάρων ετών, δημόσια περιουσία, αξίας 50 δισ. ευρώ. Ερώτηση: Οι ελληνικές εφημερίδες μιλούν για «πώληση της Ελλάδας». Γ. Παπανδρέου: Δεν πρόκειται για πώληση. Πρόκειται για επενδύσεις. Γ. Παπανδρέου (Stern)

χεται από το κόμμα του και τον ίδιο, η έντημη λύση είναι είτε ο σχηματισμός μιας ευρύτερης κυβέρνησης με τη συμμετοχή εξωκοινοβουλευτικών, που μπορούν να χειρισθούν τα δύσκολα που έρχονται, είτε οι εκλογές.

Εθνος
Ο καθένας ανηγνωρίζει ότι οι εγγυήσεις που δέχονται οι τράπεζες από το κράτος για ρευστότητα θα πρέπει να φτάνουν στην πραγματική οικονομία. Οι Ελληνες όμως ακόμα θυμούνται τις κατηγορίες του ΠΑΣΟΚ κατά της κυβέρνησης της Ν.Δ. για τα 28 δισ. που τότε διοχετεύτηκαν στις τράπεζες. Οι υπουργοί της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που εν τω μεταξύ έχουν ήδη διοχετεύσει άλλα 40 δισ. στις τρά-

πεζες, τοπούνται για το πώς θα δοθούν επιπλέον 30 δισ.! Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί και καταλαβαίνει και τον λαϊκισμό και την ανικανότητα.

Γ. Μιχελάκης (εκπρόσωπος Τύπου ΝΔ)

Χιλιάδες νοικοκυριά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις αδυνατούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς

Ετοιμάζουν τη νέα φάση της διαρκούς επίθεσης

Οπως ακριβώς αναμενόταν, ο Παπανδρέου δεν επέστρεψε από τις Βρυξέλλες ως νέος Κολοκοτρώνης. Ο, τι ήταν να ρυθμιστεί για την Ελλάδα ρυθμίστηκε στις 11 Μάρτη, οπότε περιθώρια για εθνικούς πανηγυρισμούς δεν υπήρχαν, γεγονός που δεν δυσαρέστησε και τόσο την κυβέρνηση, μιας και ήξερε εκ των προτέρων πως κανένας δεν θα πίστευε τα όσα ενδεχομένως θα έλεγαν για τη «μεγάλη εθνική μάχη». Άλλωστε, τι περιθώρια δημαρχίας μπορεί να υπάρξουν για μια κυβέρνηση που λέει σήμερα τα ίδια ακριβώς που έλεγε ακριβώς πριν από ένα χρόνο;

Θυμηθείτε πού βρισκόμασταν πέρυσι τέτοιον καιρό. Η κυβέρνηση υποτίθεται πως έκανε τη μεγάλη εθνική προσπάθεια να πείσει την ΕΕ να δημιουργήσει ένα μηχανισμό στήριξης, αλλιώς η Ελλάδα θα χρεοκοπούσε. Ο μηχανισμός δημιουργήθηκε, το Μνημόνιο υπογράφτηκε, ο πέλεκυς έπεισε βαρύς πάνω στον ελληνικό λαό και η κυβέρνηση διαβεβαίωνε πως αυτό ήταν και τελειώσε. Αν χρειαστεί να παρθούν νέα μέτρα, εγώ θα παραπέμψω, γιατί θα σημαίνει πως έχω αποτύχει, δηλωνει ο υπουργός των Οικονομικών. Εκτοτε, νέα μέτρα παίρνονται κάθε τρίμηνο, ο υπουργός των Οικονομικών δεν παρατήθηκε (με προκλητικό τρόπο λέει τώρα πως δεν έχουν παρθεί νέα μέτρα, αλλά αυτά που χρειάζονται για να υλοποιηθεί το Μνημόνιο!) και η κυβέρνηση σηκώνει και πάλι τη σημαία των εθνικών κινδύνων, για να προετοιμάσει τη νέα καταιγίδα, που ακούει στο όνομα Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Πολιτικής. Επιστρέψαμε ήδη εκεί όπου βρισκόμασταν πριν ένα χρόνο και κάθε φορά θα επιστρέψουμε στο ίδιο σημείο, σαν να βρισκόμαστε σ' ένα λαβύρινθο.

Η επιστροφή, βέβαια, γίνεται και θα γίνεται κάθε φορά με χειρότερους όρους για τους εργαζόμενους. Για παράδειγμα, πέρυσι γινόταν μεγάλος θόρυβος για τον κανόνα «1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις» στο δημόσιο. Φέτος, κυβερνητικά στελέχη μιλούν ανοιχτά πλέον για υιοθέτηση του κανόνα «1 πρόσληψη για κάθε 7 αποχωρήσεις», προκειμένου να υπάρξει μείωση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού, ενώ με τους ελάχιστους που θα προσληφθούν, στο πλαίσιο του παραπάνω κανόνα, δηλώνουν ότι θα καλύπτονται και οι συμβασιούχοι που θα διώχνονται. Κι όταν ρωτιούνται για την εξαθλίωση των παρεχόμενων προς τους πολίτες υπηρεσιών, απαντούν με θράσος πως αυτά είναι μυθεύματα, όπως έκανε ο Παπακωνσταντίνου σε πρόσφατη συνέντευξή του.

Ενώ η κυβέρνηση προσπαθεί να κρατήσει κάποια προσχήματα σε επίπεδο προπαγάνδας, που θα της επιτρέψουν να διατηρήσει κάποια επαφή με την εκλογική της βάση, οι καπιταλιστές ξεσάλωσαν εντελώς,

γνωρίζοντας πως έχουν τις πλάτες της τρόικας και πως κάθε απαίτησή τους θα γίνει νόμος, έστω κι αν χρειαστεί να χρησιμοποιηθεί η πιο άγρια καταστολή. Το μπαμπούλα της «αναδιάρθρωσης» του χρέους «αν η πορεία του αποδειχθεί μη βιώσιμη», που για πρώτη φορά προβλέπεται επίσημα ως πολιτική της ΕΕ, επισείσει σε προκλητική δήλωση του προέδρου του ΣΕΒ, τονίζοντας ότι η Ευρώπη «προετοιμάζεται γι' αυτήν (σ.σ. την «αναδιάρθρωση») του κρατικού χρέους» δίνοντάς μας ταυτόχρονα μία τελευταία ευκαιρία να διαψεύσουμε τις Κασσάνδρες». Και καταλήγει με ύφος χιλίων δικτατόρων: «Δεν έχουμε άλλη πίστωση χρόνου για μισθογια και μισές δουλειές. Ο τόπος καλείται σήμερα να αποδείξει ότι διαθέτει μία κυβέρνηση πεπεισμένων για τη σκληρή αναγκαιότητα της αλλαγής και ικανών να τη φέρει αποφασιστικά εις πέρας. Διαφορετικά, μία πολύ σκληρότερη προγματικότητα περιμένει το σύνολο του λαού μας».

Την περασμένη Τετάρτη, στο υπουργικό συμβούλιο εγκρίθηκαν οι βασικοί άξονες ενός ακόμη πολυνομοσχέδιου-σκούπα, στο οποίο θα περιλαμβάνονται το πρόσθετο «πακέτο» του 1,8 δισ. ευρώ για το 2011 και το «Μεσοπρόθεσμο Δημοσιονομικό Στρατηγικό Πλαίσιο» 2012 - 2014, με μέτρα ύψους 18,5 δισ. ευρώ. Αυτά, μαζί με το πρώτο «πακέτο» ιδιωτικοποιήσεων, αναμένεται να παρουσιαστούν μέχρι τα μέσα του Απριλί, όπως ανακοίνωσε το υπουργείο Οικονομικών.

Αν προσθέσουμε όλα αυτά τα καινούργια μέτρα μαζί, θα πάρουμε ένα «πακέτο» που ζεπερνά τα 70 δισ. ευρώ. Δηλαδή, είναι υπερδιπλάσιο του Μνημόνιου των 30 δισ. «Τώρα μπαίνουμε στην καρδιά του δημοσιονομικού προβλήματος», είπε απευθυνόμενος προς τους υπουργούς του Παπανδρέου, για να καταλήξει: «Χρειάζεται αποφασιστική προσέταση για να εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας».

Τα πρόσθετα μέτρα του 2011 τα ανεβάζουν αυτή τη στιγμή στα 1,8 δισ. ευρώ, όμως αυτό είναι το πάτωμα και όχι η οροφή. Γιατί πρόκειται για κάλυψη «αστοχιών» του τρέχοντος προϋπολογισμού, τις οποίες διαπίστωσαν στον τρίτο κιόλας μήνα εφαρμογής του (θυμηθείτε ότι ήμασταν οι μόνοι που χαρακτηρίζαμε τον προϋπολογισμό «κωλόχορτο», χωρίς καμιά αξία). Ομως, βάση υπολογισμού για όλα τα μέτρα του προϋπολογισμού ήταν η «πρόβλεψη» ότι το έλλειμμα του 2010 θα είναι 9,6% του ΑΕΠ. Τώρα, καθώς πλησιάζει η στιγμή που η Ελλάστατ, σε συνεργασία με τη Eurostat, θα ανακοίνωσε το τελικό ύψος του ελλείμματος, ακόμα και ο Παπακωνσταντίνου στην άρχισε να λέει πως θα είναι «λίγο μεγαλύτερο». Το πόσο μεγαλύτερο θα είναι το έλλειμμα θα το ξέρουμε σε λίγες μέρες, εκείνο όμως που έχει σημασία να τονίσουμε είναι

πως μαζί με το έλλειμμα θα μεγαλώσει και το πρόσθετο «πακέτο» των 1,8 δισ., που έχει υπολογιστεί με βάση την πολιάρη πρόβλεψη για το ελλειμμα.

Το οικονομικό επιτελείο επαναλαμβάνει μονότονα πως αυτό το πρόσθετο «πακέτο» θα εξασφαλίστει κυρίως από το σκέλος των δαπανών. Ομως, δαπάνη για τον κρατικό προϋπολογισμό είναι και οι μισθοί και οι συντάξεις. Και εν πλάνη περιπτώσει, έχουμε πλέον την πείρα για να ξέρουμε πως με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αυτά τα «πακέτα» φορτώνονται στις πλάτες των εργαζόμενων και όχι στις πλάτες των πλουτοκρατών.

Το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2012-2014 υπολογίζεται σε 8% του ΑΕΠ, δηλαδή σε 18,5 δισ. ευρώ. Μιλάμε για περισσότερο από το μισό του Μνημόνιου, που όπως καταλαβαίνετε δεν πρόκειται να εξασφαλίστει παρά με μια κατασταγή μέτρων σε βάρος των εργαζόμενων. Οι δημόσιοι υπάλληλοι, με το νέο ενιαίο μισθολόγιο, και οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ θα δεχτούν τα πρώτα πλήγματα. Θ' ακολουθήσουν οι συνταξιούχοι, με πετσοκόματα όχι μόνο στις επικουρικές συντάξεις, αλλά και στις κύριες συντάξεις. Θα εξαφανιστούν, ακόμη, όλες οι κοινωνικές δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού. Θα χτυπηθούν ακόμη και τα πενιχρά επιδόματα ανεργίας. Τέλος, θα πέσουν όγρια φορολογικά χαράτσια.

Αυτά προεξοφλούνται από όλους τους οικονομικούς αναλυτές στο εξωτερικό. Οταν, όμως, ρωτιούνται

τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης, σκίζουν αγανακτισμένα τα ρούχα τους και διατίνονται πως το «πακέτο» αυτό θα εξασφαλίστει μέσω της επανεκκίνησης της οικονομίας, που θα φέρει νέα έσοδα στα κρατικά ταμεία. Αυτό, υπό όλες συνθήκες, θα ήταν ανέκδοτο, όμως στις συνθήκες που ζούμε δεν έχουμε περιθώρια γι' ανέκδοτα. Είναι πρόκληση. Το γεγονός ότι από το 2001 η ελληνική οικονομία «άρχισε να χάνει σε ανταγωνιστικότητα. Και αυτό αποτυπώνται με τη διεύρυνση που είχε συνεχώς στις συναλλαγές της με το εξωτερικό. Οταν ξέσπασε η χρηματοοικονομική κρίση, βρέθηκε με σαθρά θεμέλια γι' αυτό και ουσιαστικά δεν μπόρεσε να αντέξει απέναντι σε αυτά τα χτυπήματα». Ο υφυπουργός Οικονομικών Φ. Σαχινίδης πάλι, σε εκπομπή της NET (29.3.11) αυτή τη φορά.

Τι έλεγαν οι Πασόκοι και πριν το 2001 και περά το 2001; Δεν ήταν αυτοί που μιλούσαν για την ισχυρή Ελλάδα της ONE, που πέτυχε την οικονομική σύγκλιση και επεδίωκε και την προηγματική σύγκλιση; Δεν ήταν αυτοί που πανηγύριζαν για την ισχυρή Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, που θα άνοιγαν νέους ορίζοντες στην οικονομία και την κοινωνία;

■ Λες και μετρούν στραγάλια

«Μπορεί να πάει και μία πρόσληψη για κάθε επτά αποχωρήσεις. Εάν κάποιος παρακολουθήσει τη δυναμική των δημόσιων δαπανών, θα διαπιστώσει ότι ένα μεγάλο μέρος από την αύξηση των δαπανών, οφείλεται στο γεγονός ότι είχαμε τα τελευταία 5 χρόνια μια μεγάλη αύξηση στις προσλήψεων στο δημόσιο τομέα. Λέμε λοιπόν ότι μια σημαντική παρέμβαση μπορεί να γίνει μέσα από τον περιορισμό των προσλήψεων. Οπως επίσης θα συνεχίσουμε τη μείωση των συμβασιούχων».

Μ' αυτό τον απλό τρόπο ο υφυπουργός Οικονομικών Φ. Σαχινίδης προανήγγειλε τη χειροτέρευση του κανόνα «μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις» εργαζόμενων από το δημόσιο (πρωινάδικο της τηλεόρασης του ΣΚΑΙ, 23.3.11). Σαν να μην τρέχει τίποτα, λες και μετρούν στραγάλια και όχι ανθρώπους. Κάνοντας επιδειξη αντικονιωνικής αποφασιστικότητας, ο Σαχινίδης επανήλθε στο θέμα, λέγοντας: «Για ένα πρόγραμμα μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ότι η κυβέρνηση θα εκπληρώσ

Όταν οι Σιωνιστές προκαλούν, η «διεθνής κοινότητα» κωφεύει...

Aκούσαμε τις τελευταίες μέρες ότι η Παλαιοιστινιακή Αρχή σκέψηται να ενωθεί με τη Χαμάς. Σκέψηται να κάνει ειρήνη, όχι με το Ισραήλ, αλλά με τη Χαμάς. Λοιπόν, τους λέω κάτι πολύ απόλιτο: δεν μπορείτε να έχετε ειρήνη με το Ισραήλ και με τη Χαμάς. Είναι ή το άλλο, όχι όμως και τα δύο». Θορυβήθηκαν οι Σιωνιστές από τις επαφές που είχαν αξιωματούχοι της Π.Α. και της Χαμάς στη Δυτική Οχθή το περασμένο Σάββατο, εξ ου και οι παραπάνω απειλές που εκτόξευσε ο Νετανιάχου σε λόγο που έβγαλε την περασμένη Τρίτη.

Οι Σιωνιστές απειλούν τον πρόεδρο της Π.Α., Μαχμούντ Αμπάς να μην τολμήσει να κουνήσει ρούπι από

τα ασφυκτικά όρια που του έχουν θέσει, γιατί θα φάει το κεφάλι του. Τον θέλουν έναν απλό Κούστινγκ που θα κάνει ό, τι του λένε, χωρίς να τηρούν ούτε τα προσχήματα. Ομως ο Αμπάς, όντας στριμωγμένος μετά τις αποκαλύψεις των παλαιοιστινιακών ντοκουμέντων από το Αλ Τζαζίρα (που αποκάλυψαν την αγαστή συνεργασία της Π.Α. με τους Σιωνιστές υπό την κρημενία των Αμερικάνων), έπρεπε να πάρει υπ' όψη του αυτό για το οποίο οι Σιωνιστές αδιαφορούν τόσο προκλητικά: τη λαϊκή πίεση για εθνική συμφιλίωση. Δεν μπορεί κανείς να έχει την αφέλεια ώστε να πιστεύει ότι ο πρόεδρος της Π.Α. (που εξακολούθει να παραμένει σ' αυτή τη θέση εντελώς αυθαίρετα, μιας και η θητεία του έχει

λήξει από το Γενάρη του 2009) θα υποστηρίξει πλέον την Αντίσταση και θα σταματήσει την καταστολή ενάντια στους οπαδούς της. Την ίδια στιγμή άλλωστε που φαινόταν να αναβιώνει ο ενδοπαλαιοιστινιακός διάλογος (μεταξύ Φατάχ και Χαμάς), στρατιωτικό δικαστήριο στη Ραμάλλα καταδίκαξε δύο Παλαιοιστινίους για την εμπλοκή τους σε επιθέσεις κατά ισραηλινών εποίκων (!) προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση του εκπροσώπου τύπου της Χαμάς, Αμπού Ζάχρι, που δήλωσε ότι η Π.Α. δικάζει αντιστασιακούς για να υπερασπίσει την ασφάλεια του Ισραήλ.

Κι αυτό τη στιγμή που οι Σιωνιστές εμφανίζονται περισσότερο προκλητικοί παρά ποτέ. Εφτασαν

στο σημείο να εξαπολύσουν αεροπορικές επιθέσεις στη Γάζα δολοφονώντας δύο Παλαιοιστινίους την περασμένη Κυριακή, μία μόλις μέρα μετά τη συνάντηση των παλαιοιστινιακών οργανώσεων (μεταξύ των οποίων της Χαμάς και της Τζιχάντ), στην οποία συμφώνησαν ότι θα αναστείλουν τις επιθέσεις αν σταματήσει η ισραηλινή επιθετικότητα! Οι Σιωνιστικές επιθέσεις συνεχίστηκαν και μέσα στη βδομάδα με στόχους τούνελ στη Λωρίδα της Γάζας και «ύποπτους» για επιθέσεις με ρουκέτες επίσης στη Γάζα. Παράλληλα με τις επιθέσεις οι Σιωνιστές σκληράνουν το νομικό τους οπλοστάσιο (όπως αναφέρουμε σε διπλανή στήλη) και δρομολογούν ακόμα πιο σκληρούς νόμους για

τους φυλακισμένους οι οποίοι τη Δευτέρα κατέβηκαν σε απεργία πείνας σε πέντε σιωνιστικά κολαστήρια διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες στην απομόνωση, την ανύπαρκτη υγειονομική περιθώλη και τους ταπεινωτικούς ελέγχους στους συγγενείς τους όταν τους επισκέπτονται. Ενας κρατούμενος (ο Αμπάς Ασαγιέντ), που επί τρεις βδομάδες έκανε απεργία πείνας, μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της φυλακής την περασμένη Τρίτη, όπου ο ισραηλινός γιατρός του έδωσε βιταμινούχο χάπι προκαλώντας ιλήγους και ευετούς. Γ' αυτά τα σιωνιστικά εγκλήματα η καθ' όλα ευαίσθητη «διεθνής κοινότητα» τηρεί σήμερα ιχθύος. Τα ΝΑΤΟϊκά βομβαρδιστικά δεν θα πετάξουν ποτέ πάνω από το Ισραήλ...

■ Ισραήλ

Νέος ρατσιστικός νόμος για την Ιθαγένεια

Sτις 28 Μαρτίου, η ισραηλινή Κνεσέτ ψήφισε, με πρόταση του ακροδεξιού φασιστικού κόμματος Yisrael Beiteinou του υπουργού Εξωτερικών Αβίγκντορ Λίμπερμαν, ένα νέο νόμο για την ιθαγένεια που δίνει το δικαίωμα στα δικαιοτήρια να ανακαλούν την ιθαγένεια από όποιον κατηγορείται για «τρομοκρατία», κατασκοπεία, ότι βιοθάτισε τον εχθρό σε περίοδο πολέμου ή εμπλέκεται σε οποιαδήποτε πράξη που βλάπτει την εθνική κυριαρχία του Ισραήλ. Η ασάφεια και το εύρος του νόμου ουσιαστικά επιτρέπουν να ενοχοποιηθεί πολύ εύκολα ο αραβικός πληθυσμός, που αποτελεί το 20% του πληθυσμού του Ισραήλ.

Ο νόμος αυτός εντάσσεται στα πλαίσια της καμπάνιας «Οχι πίστη, Οχι ιθαγένεια» του Λίμπερμαν, ο οποίος υποστηρίζει ότι ο νόμος που ψηφίστηκε τον Οκτώβριο του 2010 και υποχρεώνει τους νέους πολίτες στο Ισραήλ να δίνουν «όρκο πίστης στο εβραϊκό και δημοκρατικό κράτος του Ισραήλ» προκειμένου να αποκτήσουν ιθαγένεια πρέπει να επεκταθεί σ' όλους τους μη εβραίους, ουσιαστικά δηλαδή στους Αραβες. Αυτό θα είναι το επόμενο βήμα. Γ' αυτό λίγα λεπτά μετά την υπερψήφιση του νόμου από την Κνεσέτ, ο Λίμπερμαν δήλωσε: «Χωρίς πίστη, δεν μπορεί να υπάρχει ιθαγένεια. Οποιος βλάπτει τη χώρα δεν μπορεί να απολαμβάνει τα οφέλη της ιθαγένειας». Ο νέος νόμος για την ιθαγένεια συμπληρώνει το νόμο για τον «όρκο πίστης» και οδηγεί από όλο δρόμο στο ίδιο αποτέλεσμα.

Λίγες μέρες νωρίτερα, ψηφίστηκαν από την Κνεσέτ τρεις ακόμη ρατσιστικού νόμοι. Ο νόμος που

ποινικοποιεί τις εκδηλώσεις μνήμης για τη «Νάκμπτο» (καταστροφή), κατά την οποία 400 παλαιοιστινιακά χωριά ισοπεδώθηκαν και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σφαγιάστηκαν και ξεριζώθηκαν από τις εστίες τους για να ιδρυθεί το 1948 το κράτος του Ισραήλ. Στην αρχική του μορφή ο νόμος προέβλεπε φυλάκιση 3 ετών για όποιον τιμούσε δημόσια τη Νάκμπτα. Ομως, λόγω των αντιδράσεων που προκάλεσε, ψηφίστηκε τελικά μια ηπιότερη εκδοχή του, η οποία προβλέπει υπέρμετρα πρόστιμα για όσους οργανώνουν τέτοιες εκδηλώσεις ή συμμετέχουν σε δραστηριότητες που «αρνούνται τον εβραϊκό και δημοκρατικό χαρακτήρα του Ισραήλ» ή υποστηρίζουν τον ένοπλο αγώνα εναντίον του Ισραήλ. Στο στόχαστρο του νόμου μπαίνουν όχι μόνο οι Παλαιοιστίνοι του Ισραήλ, αλλά και Ιρύματα και ερευνητικά Ινστιτούτα που αμφισβητούν τον ορισμό του Ισραήλ ως εβραϊκό και δημοκρατικό κράτος, δηλαδή σχολεία, κοινοτικές οργανώσεις, ακόμη και θέατρα που ανεβάζουν έργα για τη Νάκμπτα. Για όλα αυτά προβλέπεται από το νόμο περικοπή της κρατικής χρηματοδότησης.

Οι νόμοι αυτοί δεν είναι απλά ρατσιστικοί και φασιστικοί. Στόχος τους είναι ο έλεγχος της ιστορικής μνήμης, να αποκόπωνται από τις ιστορικές ρίζες τους, να απονιμοποιήσουν το αίγιμα της επιστροφής των προσφύγων στις εστίες τους, να περάσουν το μήνυμα ότι δεν υπάρχει θέση για παλαιοιστινιακή ταυτότητα στο Ισραήλ και να ποινικοποιήσουν τον πολιτικό αγώνα των Παλαιοιστίνων στο

Ισραήλ.

Τις τελευταίες μέρες ψηφίστηκαν από την Κνεσέτ δύο ακόμη ρατσιστικού νόμου. Ο ένας είναι για τις «επιτροπές αποδοχής στις κοινότητες», ο οποίος καθιερώνει τη δημιουργία επιτροπών που θα αποδέχονται ή θα απορρίπτουν την εγκατάσταση νέων κατοίκων σε κοινότητες που έχουν μέχρι 400 οικογένειες στις περιοχές Νεγκέβ και Γαλιλαία, όπου βρίσκεται συγκεντρωμένος ο περισσότερος πλαταινιακός πληθυσμός του Ισραήλ. Αυτό σημαίνει, σύμφωνα με την «Ενωση για τα Πολιτικά Δικαιώματα στο Ισραήλ», ότι οι επιτροπές αυτές, που θα συγκροτύνται κατά πιθανότητα από ακροδεξιούς, μπορούν να αρνούνται την εγκατάσταση σ' ένα ευρύ φάσμα ανθρώπων, Παλαιοιστίνων, μονογονεϊκών οικογενειών, ομοφυλόφιλων και πολλών άλλων που δεν θα τους αρέσουν, παραβιάζοντας, εκτός των άλλων, το στοιχειώδες δικαίωμα κάθε ανθρώπου να επιλέγει τον τόπο κατοικίας του.

Ο δεύτερος νόμος υποχρεώνει εκείνους (δηλαδή τους Παλαιοιστίνων), των οποίων τα σπίτια κατεδαφίζονται από τις ισραηλινές αρχές, να πληρώνουν τα έξοδα κατεδάφισης και το φαγητό για την αστυνομία που επιβλέπει και τους εργάτες που κατεδαφίζουν.

Συνολικά, την περασμένη χρονιά ψηφίστηκαν από την Κνεσέτ 24 ρατσιστικού νόμοι. Το ισραηλινό απαρνητικά θωρακίζεται με όλο και περισσότερους ρατσιστικούς νόμους, με την ελπίδα ότι θα το προστατεύουν εσαεί από την οργή του παλαιοιστινιακού και των άλλων αραβικών λαών.

■ Αίγυπτος

Απαγορεύουν με νόμο διαδηλώσεις και απεργίες

Sτις 23 Μαρτίου, το υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε ένα σχέδιο νόμου που απαγορεύει και ποινικοποιεί τις διαδηλώσεις, τις απεργίες και τις καθιστικές διαμαρτυρίες που διακόπτουν τη λειτουργία των δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων ή έχουν επιπτώσεις με οποιοδήποτε τρόπο στην οικονομία. Οποιος υποκινεί, οργανώνει ή συμμετέχει σε τέτοιες κινητοποιήσεις τιμωρείται με φυλάκιση έως έτους και με πρόστιμο ύψους έως 500.000 αιγυπτιακών λιρών (84.000 δολάρια). Το σχέδιο νόμου πρέπει να εγκριθεί και από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, που ουσιαστικά κυβερνά τη χώρα, για να τε

■ Ιμπεριαλιστική επίθεση στη Λιβύη

Ενα βήμα μπρος, δύο βήματα πίσω

«Στα μέσα της νύχτας, τα αεροπλάνα σας κατέστρεψαν τανκς που ήταν έτοιμα να συντρίψουν τη Βεγγάζη... Ο λιβυκός λαός σας βλέπει σαν απελευθερωτές. Η αναγνώρισή σας θα είναι αιώνια». Μ' αυτά τα λόγια ευχαρίστησε τους διεθνείς νταβατζήδες ο πρωθυπουργός του Ενδιάμεσου Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου της Λιβύης, Μαχμούντ Τζιμπριλ, σε επιστολή που έστειλε στον Νικολά Σαρκοζί την προηγούμενη βδομάδα και δημοσιεύτηκε στην γαλλική εφημερίδα Le Figaro. Μετά το γλύψιμο, ο Τζιμπριλ έκανε έκκληση να μη φτάσουν ξένες δυνάμεις στο έδαφος ισχυριζόμενος ότι «θα κερδίσουμε την πρώτη μάχη χάρη σ' εσάς, θα κερδίσουμε την επόμενη μάχη με τα δικά μας μέσα».

Η πραγματικότητα έδειχνε να τον δικαιώνει. Μετά τον καταγισμό των αεροπορικών επιθέσεων, οι αντικαθεστωτικοί φαίνονταν να προελαύνουν τηλεστιάζοντας στις θέσεις που κρατούσαν πριν την αντεπίθεση των δυνάμεων του Καντάφι. Μετά από μία βδομάδα βομβαρδισμών, τα αραβικά ειδήσεογραφικά πρακτορεία (τόσο το Αλ Τζαζίρα, που είναι ένθερμος υποστηρικτής της επιθέσης, όσο και το Αλ Αραμπίγια, αλλά ακόμη και το Αλ Μανάρ της Χεζμπιολά) μετέδιναν την περασμένη Κυριακή τα νέα της προελαστι-

των αντικαθεστωτικών και της κατάληψης των πόλεων Αζνταμπήγια, Μπρέγκα, Ρας Λανούφ και Μπιν Τζαουάντ. Την επομένη (Δευτέρα 28/3), το Αλ Τζαζίρα μας ενημέρωνε για «τις σκληρότερες συγκρούσεις από την αρχή της γενικευμένης επίθεσης που οδήγησε σειρά παρακτικών πόλεων να πέσουν στον ελεγχό της αντιπολίτευσης», αναφερόμενο στις συγκρούσεις που σημειώθηκαν 100 χιλιόμετρα έξω από την Σύρτη (την γενέτειρα του Καντάφι), κατά τις οποίες οι δυνάμεις του Καντάφι αντιστέκονταν σθεναρά.

σαν τους μοχητές των ανταρτών με
όλμους και πιθανώς ρουκέτες.
Γκραντ την Τετάρτη, αναγκάζοντάς
τους να υποχωρήσουν από την
Μπιν Τζαουάντ στη Ρας Λανούφριο,
περισσότερο από 200 χιλιόμετρα
ανατολικά της Σύρτης, της γνωστής
γενέτειρας του Καντάφι. Η αντί-
στροφή για τη νεοδύστοτη αντιπο-
λίτευση ήρθε αφού οι δυνάμεις της
είχαν πραγματοποιήσει μια γρήγο-
ρη διήμερη προελαση από την Αζ-
νταμπίγια, υπό την προστασία της
διεθνούς αεροπορικής κάλυψης»
(30/3/11).

Η υποχώρηση των αντικαθεστωτικών κάθε άλλο παρά οργανωμένη ήταν. Σε αντίθεση με τις δυνάμεις του Καντάφι, που δεήνουν αξιοσημείωτη αντοχή, οι αντικαθεστωτικοί υποχώρησαν άτακτα, όπως επισημαίνουν στις ανταποκρίσεις τους το Ασοσιέτεντ Πρες και το Ρόιτερς. Η προέλασή τους ήταν περισσότερο ένα προπαγανδιστικό τερτίπι παρά αποτύπωση νικών στα πεδία των μαχών. Γιατί μάχεξαν δεν έγιναν. Οι δυνάμεις του Καντάφι αναδιπλώθηκαν, εγκαταλείποντας τις πόλεις που είχαν καταλάβει, ώστε να κατατροπώσουν τους αντικαθεστωτικούς με την πρώτη ευκαιρία. Και το έκαναν.

βαρδισμοί δεν αρκούν για να κερδη-

Θεί ένας πόλεμος. Παρά τα πλήγματα που όντως επιφέρουν (ιδιαίτερα στους αμάχους, ακριβή στοιχεία για τις απώλειες στους κόλπους των οποίων δεν γνωρίζουμε), δε μπορούν να αντικαταστήσουν το στρατό στο έδαφος, ιδιαίτερα όταν οι μάχες γίνονται από κοντά. Από την άλλη μεριά, στο διπλωματικό πεδίο τα πρόγματα δεν είναι ρόδινα για τους «απελευθερωτές». Η «διεθνής σύνοδος» που έστησαν στο Λονδίνο δεν είχε την δέουσα επιτυχία, αφού μια σειρά από αραβικά κράτη αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στη σύνοδο (συμπεριλαμβανομένων της Αιγύπτου και της Αλγερίας), ενώ δεν παρευρέθηκε ούτε ο πρόεδρος του Αραβικού Συνδέσμου, Αμρ Μουσά, ο οποίος αρνήθηκε να δεχτεί την πρόσκληση και αντιπροσωπεύτηκε από έναν πρεσβευτή του Συνδέσμου. Ο Καντάφι φαίνεται ότι έχει το μεγαλύτερο μέρος του στρατού μαζί του, γ' αυτό και δεν πρόκειται να εγκαταλείψει την εξουσία εύκολα. Οσο δεν καταφέρνουν να τον στριμώξουν στα πεδία των μαχών τόσο πιο παρατεταμένη θα είναι η σύγκρουση. Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, μάλλον επιβεβαιώνονται οι ανησυχίες του αμερικάνου αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Μάικ Μιούλεν, που προειδοποιούσε ότι οι επιθέσεις μπορεί να οδηγήσουν και σε αδιεξόδο.

■ Αφγανιστάν

Ατακτη φυγή κυβερνήτη και αστυνομίας στη Νουριστάν

Την πόλη Shamsul στην περιοχή Waigal της βορειοανατολικής επαρχίας Nouristán κατέλαβον οι Ταλιμπάν, ύστερα από επίθεση 300 περίπου μαχητών τα ξημερώματα της 29ης Μαρτίου, που ανάγκασε τον τοπικό κυβερνήτη και την αστυνομική δύναμη της περιοχής να τραπούν σε φυγή. Οπως ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος των Ταλιμπάν Ζαφτικούλάχ Μουτζαχίντ, οι μαχητές συνέλαβον 12 αστυνομικούς και κατέλαβον 4 στρατιωτικά αυτοκίνητα, 15 αυτοκίνητα φορτωμένα με τρόφιμα και μεγάλο αριθμό ελαφρών και βαριών όπλων.

Δυο μέρες νωρίτερα, στις 27 Μαρτίου, οι Ταλιμπάν απήγαγαν 50 αστυνομικούς στην περιοχή Chapa Dara της βορειοανατολικής επαρχίας Κουνάρ μετά την επιστροφή τους από τη γειτονική επαρχία Νουριστάν, όπου είχαν ταξιδέψει για να πάρουν το μισθό τους. Οι αστυνομικοί αυτοί είχαν μόλις ολοκληρώσει την εκπαίδευσή τους για να ενταχθούν στην αφγανική αστυνομία. Απ' αυτούς, 19 έχουν απελευθερωθεί με τη μεσολάβηση τοπικών δημογερόντων.

Τα περιστατικά αυτά είναι μια μικρή γεύση της εαρινής επίθεσης που ετοιμάζονται να έχαππολύσουν οι ισλαμιστές μαχητές εναντίον των δυνάμεων κατοχής καθώς το θερμόμετρο ανεβαίνει και τα χιόνια λιώνουν στα ορεινά προπύργια τους.

Οι Ταλιμπάν και άλλες αντάρτικες ομάδες ελέγχουν μεγάλα τμήματα των επαρχιών Κουνάρ, Νουριστάν και άλλων βορειοανατολικών επαρχιών, ενώ μεγάλο μέρος της χώρας είναι ανασφαλές και με μικρή ελευθερία κινήσεων για τον αφγανικό στρατό και τις δυνάμεις κατοχής.

Οι ασφοδρότερες συγκρούσεις αναμένεται να ξεπάσουν κατά τη διάρκεια της άνοιξης και του καλοκαιριού στο νότιο και στο νοτιοδυτικό Αφγανιστάν, όπου τα νατοϊκά στρατεύματα έχουν συγκεντρώσει την εκστρατεία τους εναντίον της αφγανικής αντίστασης, έχοντας πετύχει κάποια κέρδη, συχνά με μεγάλο κόστος. Κέρδη όμως που, όπως προειδοποιούν νατοϊκοί αξιωματούχοι, είναι αναστρέψιμα.

■ Yesen

Σε επικίνδυνο αδιέξοδο

Παρά τις συνεχιζόμενες μαζικές διαδηλώσεις, παρά τις αποσκιρτήσεις ανώτατων αξιωματικών, διπλωματών, υπουργών, ισχυρών φύλαρχων μετά το λουτρό αίματος (52 νεκροί διαδηλωτές) της 18ης Μαρτίου και την πολιτική απομόνωση στην οποία έχει περιελθει, ο πρόεδρος της Υεμένης Αλί Σάλεχ παραφένει γαντζωμένος στην εξουσία, έχοντας την ανοιχτή υποστήριξη του Λευκού Οίκου.

Η πρότασή του, μετά το μακελειό των διαδηλωτών από ελεύθερους σκοπευτές στις 18 Μαρτίου, να παραμείνει στην εξουσία μέχρι το τέλος του 2011 αντί του 2013 που λήγει η θητεία του απορρίφθηκε από την αντιπολίτευση, η οποία ζητά τώρα την άμεση παραίτησή του. Παράλληλα επιδιδεται σε μια χοντροκομένη κινδυνολογία χαρακτηρίζοντας τη χώρα ως «ωρολογιακή βόμβα», την έκρηξη της οποίας μόνο αυτός μπορεί να εμποδίσει, και προειδοποιώντας ότι η παραίτησή του θα βυθίσει τη χώρα στο χάος και στον εμφύλιο πόλεμο.

Στην πραγματικότητα βέ-

βαία συμβαίνει το αντίθετο. Με την παραμονή του στην εξουσία εντείνεται η αβεβαιότητα και η αποσταθεροποίηση, ενισχύονται οι ήδη υπάρχουσες αποσχιστικές τάσεις και προκαλούνται διαλυτικά φαινόμενα. Τις τελευταίες μέρες, το καθεστώς Σάλεχ έχει χάσει τον ελεγχό σε τουλάχιστον τέσσερις επαρχίες στο βορρά και στα νότο της χώρας. Στις επαρχίες Saada, Jawf, Abyan και Shabwa.

Σύμφωνα με το πρακτορείο «Arab News» (28/3/11), οι αντάρτες Χούθι έχουν πάρει

τον ελέγχο στη βόρεια επαρχία Saada, έχουν καταλάβει κυβερνητικές εγκαταστάσεις και σημεία ελέγχου και έχουν αντικαταστήσει τον κυβερνήτη, σε οποιούς κατέφυγε στην πρωτεύουσα Σανά, ενώ η αστυνομία έχει εγκαταλείψει τα πόδια της και έχει καταφύγει σε στρατιωτικά στρατόπεδα.

Στη νότια επαρχία Shabwa, ένοπλοι του Νότιου Κινήματος επιτέθηκαν και λεηλάτησαν στρατόπεδα της Κεντρικής Ασφάλειας και έχουν τώρα υπό τον πλήρη ελεγχό τους τέσσερις μεγάλες περιοχές της επαρχίας. Υπό κυβερνητικό έλεγχο βρίσκεται μόνο η Ataq, πρωτεύουσα της επαρχίας, και η περιοχή Bayhan.

Φερόμενοι ως ισλαμιστές μαχητές έχουν καταδάβει την πόλη Jaar και τα γύρω χωριά στη νότια επαρχία Abyan. Σε απόσταση 10 χλμ από την Jaar βρίσκεται το εργοστάσιο οπλων, από το οποίο ένοπλοι, αιφούντας το κατέλαβαν, φόρτωσαν σε φορτηγά κιβώτια με όπλα και πυρομαχικά. Αργότερα, από εκρήξεις που έγιναν στο χώρο του εργοστασίου τουλάχιστον 150 άνθρωποι από τη γύρω

περιοχή που είχαν τάξι για να πάρουν ότι είχε απομείνει έχασαν τη ζωή τους και 80 τραυματίστηκαν. Ενοπλοι φερόμενοι ως μέλη της Αλ Κάιντα προσβατοποιούν επιθέσεις και στην κεντρική επαρχία Mareb, όπου την περασμένη Κυριακή, 27 Μαρτίου, από επίθεση σε στρατιωτικό φυλάκιο σκοτώθηκαν 7 και τραυματίστηκαν 9 στρατιώτες.

Η κατάσταση στην Υεμένη είναι πολύπλοκη και έχει φράσει σε επικίνδυνο αδιέξοδο. Παρόλα αυτά, ο Λευκός Οίκος εξακολουθεί να στηρίζει τον Αλί Σάλεχ. Ούτε οι 92 μέχρι στιγμής νεκροί διαδηλωτές, ούτε ο υπαρκτός κίνδυνος μιας ένοπλης αναμέτρησης ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα τον συγκινούν. Γιατί, όπως δήλωσε ο αμερικανός υπουργός Αμυνος Ρόμπερτ Γκέιτς σε συνέντευξή του στο ABC, η παραίτηση του Σάλεχ ή η αντικατάστασή του από ένα πιο αδύνατο ήγέτη θέτει σε κίνδυνο την «αντιτρομοκρατική εκστρατεία» των ΗΠΑ, επειδή έχει τη βάση του στην Υεμένη ίσως το πιο ενεργό και πιο επικίνδυνο παρακλάδι της Αλ Κάιντα.

Νέα παγίδα

Στο προσκήνιο και πάλι η εκλογολογία. Με ευθύνη του μεγάρου Μαξίμου καταρχάς. Δημόσια ο Παπανδρέου διαιψεύδει κάθε σκέψη προσφυγής στις κάλπες, ενώ παρασκηνιακά οι άνθρωποί του «σπρώχνουν» αυτό το θέμα στα παπαγαλάκια τους. Θεωρούν πως έτσι μπορούν να στριμώξουν τη ΝΔ, η οποία δεν θέλει εκλογές αυτή την περίοδο, όχι μόνο γιατί ακόμα δεν έχει πάρει κεφάλι στα γκάλοπ, αλλά γιατί ξέρει πως υπάρχουν πολλά ακόμη αντιλαϊκά μέτρα να ληφθούν κι αυτά η ΝΔ θέλει να τα πάρει το ΠΑΣΟΚ.

Διάφορα κέντρα του συστήματος, που εδώ και καιρό παίζουν το σενάριο της συγκυβέρνησης του «Εθνικού φάσματος», ξαναζεσταίνουν αυτή την ιδέα, αναγκάζοντας τον Σαμαρά να δηλώσει ότι δεν προτίθεται να συγκυβερνήσει με το ΠΑΣΟΚ και άλλες μηνυμονιακές δυνάμεις (φωτογραφίζοντας το ΛΑΟΣ), λες και είναι στο χέρι του να κάνει τέτοιες κόντες, αν προκύψει αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης.

Από κοντά κι ο μισός ΣΥΡΙΖΑ (ο άλλος μισός, ως γνωστόν, έχει συσπειρωθεί γύρω από τον Αλαβάνο), που όχι μόνο αναθέρρψε από την επιβίωσή του, αλλά ζητάει και εκλογές, βάζοντας «όλα τα λεφτά» στην μπάνκα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Ο Περισσός έχει τη δική του σιγουριά σ' αυτές τις περιστάσεις, καθώς ξέρει ότι κάτι θα «τσιμπίσει» χάρη στην ξεφτίλα των άλλων, γι' αυτό και διπλώνει πάντοτε έτοιμος (και) για εκλογές.

Περιττεύει να πούμε ότι η εκλογολογία, ακόμα κι όταν είναι εκ των πραγμάτων κοινωνικά αδύναμη, σκορπά αυταπάτες και θολώνει το τοπίο. Ειδικά σε μια περίοδο που δεν φαίνεται «φως» από τους ταξικούς αγώνες, καθώς αυτοί είτε δεν δίνονται είτε είναι αυστηρά χειραγωγημένοι από την ποικιλόχρωμη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και λειτουργούν απλώς ως βαλβίδα εκτόνωσης της εργατικής οργής.

Καταβάλλεται ήδη προσπάθεια με την εκλογολογία και θα κορυφωθεί αν και όταν προκηρυχθούν εκλογές να συρθεί η εργατική τάξη σ' ένα γήπεδο απολύτως εχθρικό για την ίδια. Στο γήπεδο της αιστικής πολιτικής. Να κάνει επιλογές που είτε θα τη σταυρώσουν είτε θα συντρίψουν το σύστημα που θα τη σταυρώσει. Χωρίς την ίδια να μπορεί να βάλει τη δική της πολιτική σφραγίδα στις εξελίξεις, γιατί απλούστατα δεν είναι πολιτικά συγκροτημένη.

Γράφουμε και ξαναγράφουμε, πως αυτό αποτελεί τη μεγάλη έλλειψη της περιόδου που διανύουμε, το μεγάλο κενό στο πεδίο της ταξικής πάλης. Χωρίς πολιτική συγκρότηση της εργατικής τάξης δεν μπορεί να υπάρξει επαναστατική προοπτική, προοπτική ανατροπής του καπιταλισμού. Εχει, όμως, καταστεί σαφές πως δεν μπορεί να υπάρξει ούτε στοιχειωδώς συγκροτημένη διεξαγωγή του ταξικού αγώνα ενάντια στην κρίση και τη διαχείρισή της από τις αστικές δυνάμεις. Η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης δεν πρόκειται να πέσει σαν μάνα εξ ουρανού. Οι πρωτοπόροι εργάτες πρέπει να τη σπικώσουν στις πλάτες τους.

■ **Kuvikótatoς**

Ο Γ. Παπανδρέου στο Stern [μεταξύ άλλων]: «Γ. Παπανδρέου: Η κρίση αυτή εμπειριέχει, όμως, και μια μεγάλη ευκαιρία. Αλλάζαμε μέσα σε ένα χρόνο τόσα πολλά, όσα δεν είχαν αλλάξει σε δεκαετίες. Ερώτηση: Παραδείγματος χάριν; Γ. Παπανδρέου: Μειώσαμε κατά 6% το έλλειμμα του προϋπολογισμού. Περικόψαμε κατά 15% τους μισθούς στο Δημόσιο και στις ΔΕΚΟ. Καταργούμε δέσεις - για κάθε πέντε υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται, διορίζεται μόνο ένας νέος. Ξεκινήσαμε μια πραγματική μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος, το οπίο ηλικίας συνταξιοδότησης βρίσκεται τώρα στα 65 χρόνια».

Πιο κυνικός δεν μπορούσε να εμφανιστεί ο πρωθυπουργός της Ελλάδας. Του ζητούν να δώσει παραδείγματα των αλλαγών που η κυβέρνησή του έκανε στην Ελλάδα, επ' ευκαιρία της κρίσης, κι αυτός αναφέρει το πετόσκομμα μισθών, το πετόσκομμα δέσεων εργασίας και την αύξηση των οριών ηλικίας για συνταξιοδότηση!

■ Μία στο καρφί και μια στο πέταλο

«Ως προς την ουσία της απόφασης των Βρυξελλών, όπως είπε και ο πρόεδρος της ΝΔ, η σταδιεροποίηση και η εξυγίανση της οικονομίας-και σε εθνικό και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο- είναι αυτονόητα σωστοί στόχοι», δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ Γ. Μιχελάκης, αναφερόμενος στην εφιαλτική για τους εργαζόμενους απόφαση της συνόδου κορυφής στις 24-25 Μάρτη. Εσπευσε, όμως, να συμπληρώσει ότι «το μείγμα της εφαρμοζόμενης πολιτικής δεν βγαίνει, παγιδεύει την οικονομία σε υψηλούς κύκλους ύφεσης και υπερχρέωσης και αδεί σε όλο σκληρότερα και αναποτελεσματικά μέτρα».

Αυτό το μείγμα, όμως, δεν το καθορίζει

Η φωτογραφία είναι μία από τις πολλές που το αμερικάνικο Πεντάγωνο προσπάθησε να αποτρέψει τη δημοσίευσή τους. Το πτώμα, με το οποίο φωτογραφήθηκαν χαμογελαστοί ο ένας μετά τον άλλο οι αμερικανοί στρατιώτες, ανήκει σ' έναν 15χρονο Αφγανό. Πρώτα σκότωσαν το παιδί και μετά πόζαραν με το δίραμα. Σαν να επρόκειτο για κάποιο ζώο.

Αυτές οι ενέργειες «αντιβάφουν στις αξίες του αμερικανικού στρατού», ανακοίνωσε το υπουργείο Πολέμου των ΗΠΑ. «Το σχέδιο ήταν να σκοτώνουμε ανδρώπους», δήλωσε ένας από τους πεζοναύτες του αποσπάσματος δανάτου που έδρασε στην περιοχή της Κανταχάρ, η οποία δεωρείται προπύργιο των Ταλιμπάν. Αυτές ήταν οι διαταγές τους. Να σκοτώνουν ανδρώπους, αδιάκριτα, για να σπείρουν τον τρόμο στον πληθυσμό της περιοχής. Κι αυτό έκαναν. Το ίδιο που έκαναν άλλοι συνάδελφοί τους στο Αμπού Γκράιμπ. Το ίδιο που κάνουν χρόνια τώρα σε όποιο μέρος της Γης εισβάλλουν. Αυτή είναι η λογική ενός ιμπεριαλιστικού στρατού.

Μήπως να του έλεγε κάποιος ότι αυτά
ούτε ο Κύρκος, όταν ήταν στις δόξεις του,
δεν τα έλενε;

■ Καθαμπούρι

Κι ένα καλαμπούρι από την ίδια συνέντευξη Τύπου, που δυμίζει τη λαϊκή παρομία «έκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο». Ζητήθηκε από τον Τσίπρα να δώσει μια εξήγηση γιατί η κυβέρνηση στοχοποιεί τον ΣΥΡΙΖΑ και όχι τον Περισσό ή τους Κουβελικούς. Αφού πρώτα απάντησε με το τετριμμένο «είναι ένα ερωτήμα το οποίο πρέπει να απευδύνωτε στην κυβέρνηση», το

■ Διώκουν δικαστικά ανέργους απεργούς πείνας

Η ιστορία ενός ζευγαριού ανέργων, που αποφάσισε να διεκδικήσει το δικαίωμα στην εργασία πραγματοποιώντας απεργία πείνας στην Καβάλα, έγινε ελάχιστα γνωστή. Ο 60χρονος Λάζαρος Παπαδόπουλος και η 40χρονη Φρειδερίκη Ντόκα, είναι μακροχρόνια άνεργοι, χρωστούν ενοίκια 7 μηνών και απειλούνται με έξωση από το σπίτι τους. Αρχισαν απεργία πείνας ζητώντας από το Δήμο και την κυβέρνηση να τους εξασφαλίσουν δουλειά για να μπορούν να ζήσουν.

Από την πρώτη κιολάς μέρα της απεργίας πείνας, παρενέβησαν οι εισαγγελικές αρχές, προφανώς με εντολές άνωθεν, και έδωσαν εντολή να ξηλωθεί η σκηνή που είχαν στήσει και να συλληφθούν. Παρενέβησαν φορείς της περιοχής και αφέθηκαν ελεύθεροι. Συνέχισαν την απεργία πείνας στις κερκίδες του ανοιχτού δεάτρου που έχει διαμορφωθεί στην πλατεία της Καβάλας. Την περασμένη βδομάδα, την ώρα που η γυναικά είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο για εξετάσεις, η αστυνομία, πάλι με εντολή εισαγγελέα, συνέλαβε τον άνδρα. Παραπέμφηκαν και οι δύο στο αυτόφωρο καπηγορούμενοι για καταπάτηση κοινόχρηστου χώρου! Η δίκη αναβλήθηκε για τον ερχόμενο Νοέμβρη, όμως το στίγμα δα παραμείνει.

οποίο μάλλον δεν του άρεσε, συνέχισε ως εξής: «Οι λόγοι είναι σαφείς. Ο ΣΥΡΙΖΑ, παρά τις εσωτερικές του αντιφάσεις και μια περίοδο εσωτερικής κρίσης που πέρασε το προηγούμενο διάστημα και που ελπίζουμε με τις τελευταίες αποφάσεις μας να την ξεπεράσουμε, αποτελεί κίνδυνο για το σύστημα. Γιατί έχει αποδειχθεί ότι η διειδυτικότητά του, διώς στον χώρο των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, είναι πολύ μεγάλη. Προσπαθεί να δώσει λύση με αγώνες και διεκδικήσεις που αφορούν το σήμερα και όχι ένα μακρινό και αβέβαιο αύριο. Δεν θεωρούμε ότι η λύση στο πρόβλημα δα δοθεί όταν και αν κάποτε πέσει από τον ουρανό η προοπτική της λαϊκής εξουσίας. Εμείς αγωνίζομαστε κάθε μέρα προτείνοντας εναλλακτικές προτάσεις και λύσεις. Μπαίνουμε και στη φωτιά, με την έννοια ότι "δεν κρατάμε πισινή", καταγέλλουμε τα συμφέροντα, δεν μιλάμε γενικόλογα ενάντια στο κεφάλαιο, δεν μιλάμε γενικόλογα ενάντια στη διαπλοκή».

■ Ο κύριος <<δεν συζητώ με απεργούς>>

Σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο την περασμένη Δευτέρα και ενέκρινε τον προϋπολογισμό του Δήμου. Η συνεδρίαση αυτή, παράνομη αφού δεν προβλέπεται πουδενά, έγινε με πρωτοβουλία του Καμίνη και με τη βοήθεια του Κακλαμάνη και του Αμυρά.

Ο Καμίνης έλεγε τις προηγούμενες μέρες πως με την κατάληψη του δημαρχείου από τους συμβασιούχους δεν μπορεί να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός και δια μείνουν απλήρωτοι οι μόνιμοι εργαζόμενοι, σε μια προσπάθεια να στρέψει εργαζόμενους ενάντια σε εργαζόμενους. Οπως αποκάλυψαν οι συμβασιούχοι, του πρότειναν να εκκενώσουν την αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου και να γίνει κανονικά η συνεδρίαση για τον προϋπολογισμό, όμως ο Καμίνης έδειτε ως όρο να σταματήσει η κατάληψη. Εκανε το ίδιο ακριβώς που δοκίμασε να κάνει και με τους 300 απεργούς πείνας μετανάστες, στους οποίους επίσης έδειτε όρο να σταματήσουν την απεργία πείνας.

Ο «αριστερός» και «δημοκράτης» κ. Καμίνης λειτουργεί όχι μόνο σαν κυβερνητικός υπάλληλος, αλλά όλο και πιο συχνά και ως προβοκάτορας.

■ Ετοιμάζεται για έξοδο:

«Στην Ελλάδα δεν υπάρχει κοινωνικός πόλεμος! Το είπε ο Παπακωνσταντίνου, σε συνέντευξή του στη γαλλική εφημερίδα «Les Echos». Για του λόγου το αληθές, ιδού το πλήρες απόσπασμα της δήλωσής του: «Δεν φοβάμαι για κοινωνική έκρηξη. Θα υπάρχουν κι άλλες κοινωνικές αντιδράσεις, για παράδειγμα ενέργειες για τη μη πληρωμή των διοδίων ή άλλες. Οι ενέργειες αυτές είναι αδιέξοδες. Οι αντιδράσεις αυτές δεν είναι μαζικές και αντιπροσωπευτικές της άποψης που έχει ο κόσμος. Δεν υπάρχει κοινωνικός πόλεμος στην Ελλάδα. Πολλά ΜΜΕ δεν το έχουν καταλάβει ακόμη».

Αλαζονεία; Σίγουρα ναι. Άλλα και χοντροπετσιά τύπου Πάγκαλου. Οταν το βλέπεις αυτό από έναν συνήθως ψύχραιμο και προσεκτικό στις εκφράσεις του πολιτικό, όπως ο Παπακωνσταντίνου, καταλαβαίνεις ότι βρίσκεται σε πανικό και προσπαθεί να παρουσιάσει τις επιδημίες του σαν πραγματικότητα. Θα μπορούσε να πει το ίδιο πράγμα με πιο στρογγυλεμένες εκφράσεις, αλλά αυτός επέλεξε τον τρόπο του Πάγκαλου. Άρα, μάλλον έχει αρχίσει να ψυλιάζεται πως πλησιάζει η άρια που ο ίδιος θα τεδεί οριστικά εκτός αστικού πολιτικού χάρτη. Οτι δια χρησιμοποιηθεί από τον Παπανδρέου ως αποδιοπομπάς τράγος. Άλλωστε, όταν το όνομα ενός αστού πολιτικού και ιδιαίτερα ενός υπουργού των Οικονομικών αρχίζει και συζητείται ανοιχτά σε σχέση με οικονομικά σκάνδαλα, αυτό σημαίνει ότι δίνεται το σήμα για την αντίστροφη μέτρηση. Οταν ένας αστός πολιτικός καταφέυγει στα δικαστήρια για να προστατεύει τ' όνομά του, τότε έχει τελειώσει πολιτικά.

Mitsotakis for ever! Η φωτογραφία είναι από την κηδεία του Εβερτ. Ολοι παριστάνουν τους λυπημένους. Οπως αρμόζει σε μια δημοσία δαπάνη κηδεία. Εκτός από έναν, που πλέιει σε πελάγη ευτυχίας και δεν αισθάνεται την ανάγκη να το κρύψει...

■ Από συμβασιούχους εργαζόμενους

Υπό κατάληψη το δημαρχείο της Αθήνας

Από τη Δευτέρα 21 Μάρτη, συμβασιούχοι του Δήμου Αθήνας έχουν καταλάβει το παλιό δημαρχείο, απαντώντας μ' αυτό τον τρόπο στην αδιαλλαξία του Καμίνη, που όχι μόνο αρνείται κάθε συζήτηση μαζί τους, αλλά και προσπαθεί να τους αντικαταστήσει με άλλους συμβασιούχους-ομήρους, αλλά και στην κυβερνητική πολιτική που -όπως γράφουν σε ανακοίνωσή τους- «θεωρεί το εργασιακό δυναμικό αυτής της χώρας ανακυκλώσιμους υπηρέτες».

Πρόκειται για εργαζόμενους που εργάζονται για χρόνια

και τους παιδικούς σταθμούς. «Ενάμιση χρόνο τώρα είμαστε υπό διωγμό», γράφουν. «Ενάμιση χρόνο φωνά

ζουμε, αγωνίζομαστε, είμαστε στους δρόμους. Δεν θέλει να μας ακούσει κανείς από τους θύμοντες αυτής της κατάστασης. Χθές, σήμερα η υπομονή μας τελείωσε. Στέρεψε. Το μόνο που μας έμεινε είναι το Δίκαιο. Είμαστε εργαζόμενοι, όχι δουλοί. Εχουμε δικαίωμα στην εργασία, το λέει το Σύνταγμα. Δεν υπάρχει πλέον πισωγύρισμα. Η επόμενη μέρα φέρνει την ανεργία. Ζητάμε την άμεση αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου για την μετατροπή των συμβάσεων μας σε αορίστου χρόνου. Ο αγώνας για δικαίωση κορυφώνεται».

Ψιλό γαζί για χάρη των τραπεζιτών

Στις 5 Αυγούστου του 2010, αφού στο μεταξύ είχε μοιράσει στους τραπεζίτες το «πτακέτο» των εγγυήσεων που είχε αποφασίσει, αλλά δεν είχε προλάβει να μοιράσει στους τραπεζίτες η κυβέρνηση της ΝΔ (υπό τις συνεχείς καταγγελίες του αντιπολιτευτικού ΠΑΣΟΚ), το κυβερνητικό πλέον ΠΑΣΟΚ αποφάσισε να μοιράσει στους τραπεζίτες άλλο ένα «πτακέτο» εγγυήσεων, ύψους 25 δισ. ευρώ. Οπως είναι γνωστό, το ελληνικό δημόσιο εγγυάται ομόλογα που εκδίδουν οι τράπεζες, τα οποία στη συνέχεια «παρκάρουν» στην ΕΚΤ, από την οποία πρέπει και θα πάνε στην πραγματική οικονομία. Τα χρήματα αυτά θα πάνε στην πιστωτική επέκταση, θα πάνε στις επιχειρήσεις και θα πάνε στα νοικοκυριά.

Ο κυβέρνηση και τρόικα συμφωνούσαν σε ένα πράγμα. Οτι το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα εξακολουθούσε να κλονίζεται από τον αγγλοσαξονικό ανταγωνισμό, γ' αυτό και έπρεπε να στηριχτεί από την ΕΚΤ. Στηρίζοντας τις ελληνικές τράπεζες στην πραγματικότητα στηρίζουν το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα. Μόνον έτσι θα διθούν τα χρήματα αυτά στις ελληνικές τράπεζες. Τα χρήματα αυτά θα πάνε στην πραγματική οικονομία. Τα χρήματα αυτά θα πάνε στην πιστωτική επέκταση, θα πάνε στις επιχειρήσεις και θα πάνε στα νοικοκυριά.

Οχτώ μήνες από τότε και συζητούν πάλι τα ίδια. Πάλι το ίδιο θέατρο. Οι Πασόκοι βουλευτές τάχα ξεσκώνονται ενάντια στους τραπεζίτες, που παίρνουν κρατικές εγγυήσεις αλλά δεν χρηματοδοτούν την οικονομία και τα νοικοκυριά, τα ίδια λένε ακόμα και υπουργοί στο υπουργικό συμβούλιο, ο Παπανδρέου λέει στον Παπακωνσταντίνου να πάρει υπόψη των τραπεζικών της κρίσης αρκεί η κατάρρευση και αυτού του μικρού πυλώνα του, όμως στην εποχή της κρίσης αρκεί η κατάρρευση και αυτού του μικρού πυλώνα για ν' αρχίσει να καταρρέει ολόκληρο το οικοδόμημα σαν πύργος από τραπουλόχαρτα. Ο Τρισέ ανακοίνωσε την ιδιαίτερη διάσταση της προσπάθειας του για την επιτόκια στην πιστωτική οικονομία, στην οποία πρέπει να διατηρηθεί το 1%. Αν οι τράπεζες χρεοκοπήσουν, τότε το ελληνικό δημόσιο θα αναλάβει να αποτηρώσει τα ομόλογά τους, αφού τα έχει εγγυηθεί.

Οταν, λοιπόν, ανακοίνωσε την ιδιαίτερη διάσταση της προσπάθειας του για την επιτόκια στην πιστωτική οικονομία, στην οποία πρέπει να διατηρηθεί το 1%, και δεν αποτηρώνει τα ομόλογά τους, αφού τα έχει εγγυηθεί από το νέο «πτακέτο» των 30 δισ., «εφόσον κάθε πιστωτικό ιδρυμα προετοιμάσει και εφαρμόσει σχέδιο για μεσοπρόθεσμες ανάγκες χρηματοδότησης, το οποίο θα πρέπει να εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το ΤΕΜΠΙΜΕ (που δεν λειτούργησε καθόλου, διότι οι τραπεζιτές ποτέ δεν απέδειπναν την ανάγκη να το κρύψει...

Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η χρήση της πρόσθετης αυτής ενίσχυσης θα αποσκοπεί, στην ενίσχυση της ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων και της πραγματικής οικονομίας. Επαναλαμβάνεται, δηλαδή, η ίδια ακριβώς κωμωδία, που έλαβε χώρα από τον Αύγουστο μέχρι τον Οκτώβρη του 2010, όταν ξεκαλίζαν το προηγούμενο «πτακέτο» (25 δισ.).

Τότε, λοιπόν, το οικονομικό επιπτε

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (3)

Ημεταφορά στην Υπατία έγινε με ώρους που δεν ευνοούσαν τον αντίπαλο, την κυβέρνηση, η οποία κέρδιζε μόνο χρόνο για να δει τι θα κάνει με την απεργία πείνας. Αντίθετα, το μέτωπο της απεργίας βγήκε αλώβητο: Οι απεργοί έφυγαν με φηλά το κεφάλι. Οχι με τις κλούβες του Μεταγωγών, που είχε έτοιμες ο Παπουτσής, αλλά με πορεία μαζί με τους αλληλέγγυους – Το κτήριο θα ήταν ανοιχτό στους αλληλέγγυους, χωρίς η αστυνομία να ελέγχει την είσοδο του.

Ενώ, όμως, το θητικό των απεργών πείνας ήταν φηλό, αυτό της πλειοψηφίας των αλληλέγγυων ήταν καταρρακωμένο. Βάραινε η άρση του ασύλου και η εγκατάλειψη της Νομικής, που είχε δημιουργήσει μια ιδεολογία ήττας. Λες και το διακύβευμα ήταν η υπεράσπιση του ασύλου (και μάλιστα από τους μετανάστες) και όχι η συνέχιση της απεργίας πείνας. Ήμασταν οι μόνοι που συγκρουστήκαμε ευθέως μ' αυτά τα ιδεολογήματα και αποκρύσαμε την προστάσια να φορτωθεί στο «Δίκτυο» η ευθύνη. Και το κάναμε όχι ξεκινώντας από κάποια κακώς νοούμενη αλληλεγγύη προς το «Δίκτυο», αλλά για δυο λόγους: πρώτο, γιατί θεωρούσαμε ότι ο ελιγμός εγκατάλειψης της Νομικής ήταν, εκ των πραγμάτων, απαραίτητος και δεύτερο επειδή την ευθύνη της διαπραγμάτευσης εκείνο το βράδυ δεν την είχε το «Δίκτυο», αλλά το σύνολο της αλληλεγγύης, ενώ την τελική απόφαση πήραν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας. Η δική μας κριτική στο «Δίκτυο» αφορούσε τα όσα έγιναν πριν (επίσκεψη στην Υπατία, από κοινού με το ΦΜΚ, χωρίς καμιά εξουσιοδοτηση – ούτε καν συζήτηση – στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης), ήταν άμεση και ανοιχτή, και όχι τη διαπραγμάτευση στη Νομική.

Χρειάστηκαν δύο συνελεύσεις για να «λήξει» η σχετική συζήτηση, όμως δεν την έκλεισαν οι συνελεύσεις, αλλά η αποφασιστικότητα των απεργών πείνας και η πιεστικότητα των νέων αναγκών που προέκυψαν. Η μεταφορά στην Υπατία και οι άθλιες συνθήκες που αντικρίσαμε εκεί (οι μισοί απεργοί δεν χωρούσαν να στεγανούν στο κτήριο, που άνοιξε μόνο κατά το ήμισυ), από τη μια έθεταν το καθήκον της άμεσης κινητοποίησης για τη στέγαση των 104 απεργών πείνας σε σκηνές στον κήπο και από την άλλη έδιναν την ευκαιρία για επικοινωνιακή αντεπίθεση.

Και τα δύο αυτά καθήκοντα ήρθαν σε πέρας με επιτυχία. Ο κόσμος της αλληλεγγύης δούλεψε σκληρά για να στηθεί σε δύο μέρες ο καταυλισμός και να μεταφερθούν σ' αυτόν οι απεργοί πείνας που δεν χωρούσαν στο κτήριο, ενώ η ομάδα ΜΜΕ κατάφερε να μετατρέψει τη μεταφορά στην Υπατία σε επικοινωνιακή ήττα της κυβέρνησης, φροντίζοντας να μεταφερθεί παντού και με όλα τα μέσα η εικόνα των μετανάστών που είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν την απεργία πείνας μέσα στο κρύο, τη βροχή και τη λάσπη. Εκείνοι που υποκριτικά διατένονταν, τις μέρες της Νομικής, ότι έχουν βρει κτήριο με καλύτερες συνθήκες από τη Νομική, ώστε να στεγανούν και να δώσουν τον αγώνα τους οι απεργοί πείνας, βρέθηκαν εκτεθειμένοι. Καταδεχτήκε, πέραν κάθε αμφιβολίας, στις στοχούς τους δεν ήταν να διευκολύνουν τους αγωνιζόμενους μετανάστες, όπως διατεί-

νονταν, αλλά να σπάσουν την απεργία πείνας. Χάνοντας στο ανθρωπιστικό μέτωπο, άρχισαν να χάνουν και στο πολιτικό.

Ενώ, όμως, δινόταν ένας αγώνας σε δυο μέτωπα (της εξασφάλισης της λειτουργικότητας του «στρατόπεδου» της Υπατίας και της επικοινωνιακής αντεπίθεσης), ένα μικρό κομμάτι της αλληλεγγύης (κυρίως από τον αντεξουσιαστικό χώρο) βιαζόταν σε νέες ιδεοληψίες. Προσπαθούσε να καταστήσει κύριο ζήτημα τις συνθήκες διαβίωσης στην Υπατία και όχι την απεργία πείνας. Επρεπε ν' αποκρουστούν ακόμα και τυχοδικτικές προτάσεις, όπως «να ανοίξουμε μόνοι μας τους κλειστούς χώρους του κτηρίου», που θα είχαν ως αποτέλεσμα και το επικοινωνιακό πλεονέκτημα (που μόλις είχε αρχίσει να κερδίζεται) να χαθεί και μια αστυνομική επιχείρηση να δικαιολογηθεί.

Αναπτύχθηκε έτσι μια διελκυστίνδα που κράτησε αρκετές μέρες. Πρέπει δε να πούμε ότι ήταν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας που έβαλαν ένα τέλος σ' αυτό το θέμα, ξεκαθαρίζοντας ότι γ' αυτούς το κύριο είναι η συνέχιση του αγώνα τους και όχι οι συνθήκες διαβίωσης («έχουμε περάσει πολύ χειρότερα», ελέγχοντας την απεργία πείνας, Η κυβέρνηση βρισκόταν, πλέον, αντιμέτωπη με το πρόβλημα και όχι με τα «προβλήματα» που η ίδια κατασκεύαζε (Νομική, Υπατία)). Οσο η απεργία πείνας θα κέρδιζε την αλληλεγγύη ευρύτερων στρωμάτων, όσο θα «ωρίμαζε» η ίδια η μορφή αγώνα που είχε επιλεγεί, τόσο το κυβερνητικό-αστικό στρατόπεδο θα αδυνάτιζε και θα ήταν υποχρεωμένο να κάνει κινήσεις για ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα στην ουσία του. Ετοι και έγινε. Μόνο που οι πρότεις επί της ουσίας αντιδράσεις της κυβέρνησης ήταν παρασκηνιακές.

Την Τετάρτη 16 Φλεβάρη, συντροφισσά μας που έκανε πρωινή βάρδια στην Υπατία, πληροφορήθηκε από απεργό πείνας, ότι επίκειται συνάντηση αντιπροσωπείας τους «με τον υπουργό!» Σπεύσαμε στην Υπατία, όπου πληροφορήθηκαμε από μέλος του ΦΜΚ, ότι αντιπροσωπεία ετοιμαζόταν για συνάντηση με τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Εσωτερικών Ανδρέα Τάκη, ο οποίος είχε θέσει όρο συνάντηση να είναι off the record! (Δυο μέρες αργότερα, από άλλο μέλος του ΦΜΚ πληροφορήθηκαμε ότι διαφεσολαβήτης ανάμεσα στον Τάκη και το ΦΜΚ ήταν εκπρόσωπος μεταναστευτικής κοινότητας! Ήταν ένας έγχωμος αφρικανός, το όνομα του οποίου αγνοούμε, τον οποίο θα συναντήσουμε κι άλλες φορές στη διάρκεια αυτού του χρονικού!).

Περιθώρια να κάνουμε οτιδήποτε σε σχέση μ' αυτή τη συνάντηση δεν υπήρχαν. Βρισκόμασταν κυριολεκτικά στο παραπέντε. Η συνάντηση του Τάκη με ένα μέλος του ΦΜΚ και δυο απεργούς πείνας έγινε. Ο Τάκης υπήρξε απέναντι τους προκλητικός. Τους είπε να τα μαζέψουν και να φύγουν, γιατί άδειες παραμονής δεν προκειται να πάρουν. Αργά το βράδυ της ίδιας μέρους, με μεγάλη έκπληξη ακούσαμε απεργό πείνας που είχε πάρει μέρος στη συνάντηση και θέλησε να μας περιγράψει τα διαφειρόμενα της προσέλευσης των απεργών πείνας στη συνάντηση αυτή της συνάντησης.

Η δική μας άποψη ήταν σαφής: να σταματήσουμε κάθε συμμετοχή στο παγκόσμιο «αναζήτησης καταλληλότερου χώρου», για να επικεντρωθούμε επικοινωνιακά στην απεργία πείνας και στα αιτήματά της και όχι στο χώρο διεξαγωγής της. Οταν ήρθε πρόταση από τον πρύτανη για έναν μεγαλύτερο και επαρκή χώρο, πάλι στο κέντρο της Αθήνας, προτείναμε να μην μπούμε σ' αυτή τη συζήτηση. Οταν οι απεργοί πείνας δεχτήκαν να μπουν, προτείναμε (και έγινε δεκτό) να μην αναμιχτεί καθόλου η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, αλλά να επισκεφτούν

το χώρο μόνο αντιπρόσωποι των απεργών πείνας με δικηγόρο. Η επίσκεψη αυτή έγινε, ο χώρος ήταν απόλετης απόψεις καλύτερος (πολυόροφο κτίριο που στέγαζε πριν φροντιστήριο, πάνω στην πλατεία Κάντιγγος) και γ' αυτό... η συμφωνία δεν προχώρησε. Προφανώς, η κυβέρνηση μήνυσε στον πρύτανη να μη διανοθεί να εξασφαλίσει για τους απεργούς πείνας και τους αλληλεγγύους χώρο μέσα στο κέντρο της Αθήνας (ένα στρατηγείο αγώνα στην πλατεία Κάντιγγος!) κι έτσι, παρά τη συνάντηση πρύτανη-μεταναστών-δικηγόρου, η συμφωνία ουδέποτε υλοποιήθηκε και έκτοτε... αγνοούνται τα ίχνη του κ. Πελεγρίνη.

Οι απεργοί πείνας διακήρυξαν και πάλι ότι δεν πρόκειται να πάνε πουθενά, η εικόνα των άθλιων συνθηκών της Υπατίας έπαιξε το δικό της ρόλο (υπονόμευε την κυβερνητική προπαγάνδα και δημιουργούσε ένα κλίμα συμπάθειας για τους απεργούς πείνας) και επιτέλους άρχισε να γίνεται συζήτηση για τα ίδια τα αιτήματα της απεργίας πείνας, Η κυβέρνηση βρισκόταν, πλέον, αντιμέτωπη με το πρόβλημα και όχι με τα «προβλήματα» που η ίδια κατασκεύαζε (Νομική, Υπατία). Οσο η απεργία πείνας θα κέρδιζε την αλληλεγγύη ευρύτερων στρωμάτων, όσο θα «ωρίμαζε» η ίδια η μορφή αγώνα που είχε επιλεγεί, τόσο το κυβερνητικό-αστικό στρατόπεδο θα αδυνάτιζε και θα ήταν υποχρεωμένο να κάνει κινήσεις για ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα στην ουσία του. Ετοι και έγινε. Μόνο που οι πρότεις επί της ουσίας αντιδράσεις της κυβέρνησης να συγκληθεί το συντονιστικό πρότασης ήτης η επινοή της κυβέρνησης και εκτίμησε ότι η απεργία πείνας μπορεί να κερδίσει αδειες παραμονής (και όχι μόνο). Απομονωμένος ο εκπρόσωπος του ΦΜΚ, αναδιπλώθηκε και πρότεινε, στη συνέλευση των απεργών πείνας που θ' ακολούθησε την πρόταση της κυβέρνησης και εκτίμησε ότι η απεργία πείνας πρέπει να είχε λήξει. Εμείς πολεμήσαμε σκληρά αυτή την άποψη, την οποία χαρακτηρίζαμε ηττοπαθή, αναλύσαμε τα δεδομένα και καταδείξαμε ότι οι μετανάστες μπορούν να κερδίσουν αδειες παραμονής, εμμένοντας στην απεργία πείνας και στην πρόταση πρύτανης της κυβέρνησης που είναι το νόημα κάθε απεργίας πείνας).

Αργά το βράδυ της Παρασκευής 18 Φλεβάρη, μέλος του ΦΜΚ μας ενημέρωσε τηλεφωνικά από τη Νταλάρα, η οποία ζητούσε άτυπη συνάντηση την επόμενη μέρα, στην οποία προτίθονταν να πάρει ο ίδιος μ' ένα δικηγόρο. Πρώτη προτίθονταν να ενημ

Πολυνομοσχέδιο-κουρελού του υπουργείου Εργασίας

Συνεχίζουμε με την κριτική του πολυνομοσχέδιου-κουρελού του υπουργείου Εργασίας για την Κοινωνική Ασφάλιση. Στο προηγούμενο φύλλο ικείσαμε αναφερόμενοι στους σαλταδορισμούς του αναπληρωτή υπουργού Εργασίας Γ. Κουτρουμάνη πάνω στο φλέγον πρόβλημα της θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης και στην άρνηση του να γενικεύει το δικαίωμα αυτό σ'

διοί τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ.

Ολοι οι εργαζόμενοι που ασφαλίζονται και συνεχίζουν να ασφαλίζονται στα πρώην Ειδικά Ταμεία θεμελιώνου δικαίωμα συνταξιοδότησης με μόνη την προϋπόθεση να έχουν τα απαιτούμενα χρόνια ασφαλισης μέχρι το τέλος του 2010. Αυτό ισχύει και μετά την ένταξη των πρώην Ειδικών Ταμείων στο ΙΚΑ. Προς επιβεβαί-

ωση αυτού του ισχυρισμού μας παραθέτουμε την παραγραφο 5ε του άρθρου 10 του αντιασφαλιστικού νόμου 1902/1990, όπως εξακολουθεί να ισχύει: «Εφ' όσον ο δικαιούχος παραμένει στην υπηρεσία και μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου χρόνου, το δικαίωμα σύνταξης που θεμελιώνεται δεν θήγεται από την παραμονή ή από ενδεχόμενες μεταβολές, που επέρχονται κατά την διάρκεια της παραμονής αυτής».

Ενώ ισχύει αυτό, έρχεται ο Γ. Κουτρουμάνης και στις 4 Γενάρη του 2011 εκδίδει συμπληρωματική εγκύλιο για τα πρώην Ειδικά Ταμεία, με την οποία ανατρέπει, εντελώς αιθαίρετα, το δικαίωμα αυτό των ασφαλισμένων. Εισάγει διάταξη, ότι για να θεμελιώσουν οι ασφαλισμένοι αυτοί το δικαίωμα σύνταξης πρέπει μέχρι τις 31/12/2010 να έχουν ταυτόχρονα τόσο το απαραίτητο όριο ηλικίας όσο και τα απαιτούμενα χρόνια ασφάλισης. Στο πολυνομοσχέδιο-κουρελού ο Γ. Κουτρουμάνης εισάγει διάταξη με την οποία αποκαθιστά μερικά αυτή την παρανομία. Λέμε μερικά, γιατί στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 41 εισάγει διάταξη με την οποία, ταυτόχρονα με την ηλικία που πρέπει να έχει ένας ασφαλισμένος για να βγάλει μειωμένη σύνταξη, πρέπει να έχει και τα απαραίτητα χρόνια ασφάλισης. Ετσι αποκλείονται αυθαίρετα και συνάμα παράνομα πολλοί ασφαλισμένοι των Ειδικών Ταμείων.

Παραθέτουμε το σχετικό εδάφιο του πολυνομοσχέδιου: «Για τους ανωτέρω ασφαλισμένους που μέχρι και 31/12/2010 έχουν ήδη θεμελιώσει δικαίωμα λήψης

μειωμένης σύνταξης λόγω γήρατος, προκειμένου για τη λήψη είτε μειωμένης είτε πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος, απαιτούνται τα ισχύοντα μέχρι και 31/12/2010 όρια ηλικίας».

Με τη διάταξη αυτή γίνονται δύο λαθροχειρίες, δεδομένου ότι εισάγει, έστω και μερικά, στην «ευνοϊκή» αυτή διάταξη τους ασφαλισμένους στο Ενιάτο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) και όλους τους εργαζόμενους που δουλεύουν στις αεροπορικές εταιρίες. Ολοι αυτοί οι εργαζόμενοι, όμως, θεμελιώνουν το δικαίωμα σύνταξης πρέπει σταν ταυτόχρονα έχουν το αναγκαίο όριο ηλικίας και τα χρόνια ασφάλισης. Στο βαθμό, λοιπόν, που δεν γενικεύεται νομοθετικά το δικαίωμα θεμελιώσης σύνταξης πρέπει μέχρι τις 31/12/2010 να έχουν ταυτόχρονα τόσο το απαραίτητο όριο ηλικίας όσο και τα απαιτούμενα χρόνια ασφάλισης. Στο πολυνομοσχέδιο-κουρελού ο Γ. Κουτρουμάνης εισάγει διάταξη με την οποία αποκαθιστά μερικά αυτή την παρανομία. Λέμε μερικά, γιατί στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 41 εισάγει διάταξη με την οποία, ταυτόχρονα με την ηλικία που πρέπει να έχει ένας ασφαλισμένος για να βγάλει μειωμένη σύνταξη, πρέπει να έχει και τα απαραίτητα χρόνια ασφάλισης. Ετσι αποκλείονται αυθαίρετα και συνάμα παράνομα πολλοί ασφαλισμένοι των Ειδικών Ταμείων.

Παραθέτουμε το σχετικό εδάφιο του πολυνομοσχέδιου: «Για τους ανωτέρω ασφαλισμένους που μέχρι και 31/12/2010 έχουν ήδη θεμελιώσει δικαίωμα λήψης

λιστικών νόμων που ξεθεμελιώνουν την Κοινωνική Ασφάλιση, η οποία ήταν μια ρεφορμιστική κατάκτηση του εργατικού κινήματος. Για μεγάλο χρονικό διάστημα τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια του διατυπώνιζαν ότι ο υπουργός σκέφτεται να επαναφέρει την 37ετία. Δυστυχώς, ο υπουργός τους διέψευσε. Με το πολυνομοσχέδιο-κουρελού επαναφέρει τη διάταξη αυτή για ένα πολύ περιορισμένο και πολύ μικρό αριθμό ασφαλισμένων. Συγκεκριμένα, με την παρ. 4 του άρθρου 63 επαναφέρει την 37ετία μόνο για το ιπτάμενο προσωπικό του ΕΚΑΒ, που ασφαλίζεται στον κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΑΤΣΑΥ.

Οπως είναι γνωστό, εδώ και πολύ καιρό το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) αδυνατεί να χορηγήσει το εφάπταξ σε δεκάδες χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους. Αδυνατεί γιατί εκεί το οδήγησαν οι μπλε παραπλήσιες προϋποθέσεις, οι ρυθμίσεις αυτές μπορούν να χαρακτηριστούν ρουσφετολογικές. Δεν αποκλείεται να είχε εκδώσει ο Γ. Κουτρουμάνης στο πρόσφατο παρελθόν σχετικές εγκυλίους που ξεπερνούν το νόμο και να έρχεται τώρα να τις νομιμοποιήσει εκ των υστέρων.

Με τους αντιασφαλιστικούς νόμους 3863/2010 και 3865/2010 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατήργησε την διάταξη με την οποία όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με 37 χρόνια ασφάλισης και χωρίς όριο ηλικίας. Οπως είναι γνωστό, ο Γ. Κουτρουμάνης διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση και των δύο αυτών αντιασφα-

φαλικών νόμων που ξεθεμελιώνουν την Κοινωνική Ασφάλιση, η οποία ήταν μια ρεφορμιστική κατάκτηση του εργατικού κινήματος. Για μεγάλο χρονικό διάστημα τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια του διατυπώνιζαν ότι ο υπουργός σκέφτεται να επαναφέρει την 37ετία. Δυστυχώς, ο υπουργός τους διέψευσε. Με το πολυνομοσχέδιο-κουρελού επαναφέρει τη διάταξη αυτή για ένα πολύ μικρό αριθμό ασφαλισμένων. Συγκεκριμένα, με την παρ. 4 του άρθρου 63 επαναφέρει την 37ετία μόνο για το ιπτάμενο προσωπικό του ΕΚΑΒ, που ασφαλίζεται στον κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΑΤΣΑΥ.

Οπως είναι γνωστό, εδώ και πολύ καιρό το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) αδυνατεί να χορηγήσει το εφάπταξ σε δεκάδες χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους. Αδυνατεί γιατί εκεί το οδήγησαν οι μπλε παραπλήσιες προϋποθέσεις, οι ρυθμίσεις αυτές μπορούν να χαρακτηριστούν ρουσφετολογικές. Δεν αποκλείεται να είχε εκδώσει ο Γ. Κουτρουμάνης στο πρόσφατο παρελθόν σχετικές εγκυλίους που ξεπερνούν το νόμο και να έρχεται τώρα να τις νομιμοποιήσει εκ των υστέρων.

Να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Η εργατική τάξη, που είναι ο παραγωγός του πλούτου της ελληνικής κοινωνίας, νομιμοποιείται να απατεί τηλήρη ασφάλιση και τηλήρη δικαιώματα, για τα οποία θα διορίζονται από 1/1/2011 εξακολουθούν να ασφαλίζονται στο ΤΣΜΕΔΕ, ενώ με την παρ. 1α του άρθρου 2 του νόμου 3865/2010 οι μηχανικοί που θα διορίζονται από 1/1/2011 στο δημόσιο θα ασφαλίζονται στο ΤΣΜΕΔΕ. Με την παρ. 2 του άρθρου 27 του νόμου 3863/2010 οι μηχανικοί που διορίζονται στο δημόσιο από 1/1/2011 εξακολουθούν να ασφαλίζονται στο ΤΣΜΕΔΕ, ενώ με την παρ. 1α του άρθρου 2 του νόμου 3865/2010 οι μηχανικοί που θα διορίζονται από 1/1/2011 στο δημόσιο θα ασφαλίζονται στο ΤΣΜΕΔΕ. Φυσικά, αυτή δεν είναι η μοναδική περίπτωση, όπως προείπαμε. Ομως, επειδή οι υπουργοί βαράνε προσοχή στα «καλοστεκούμενα» στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, έσπευσαν να άρουν αυτή τη «διχογνωμία».

Να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Η εργατική τάξη, που είναι ο παραγωγός του πλούτου της ελληνικής κοινωνίας, νομιμοποιείται να απατεί τηλήρη ασφάλιση και τηλήρη δικαιώματα, για τα οποία θα πληρώνουν μόνο οι καπιταλιστές και το αστικό κράτος.

Πιο βαθιά στο δουλεμπόριο

Στις 23 Δεκεμβρη του 2010, ο Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρίας ΗΣΑΠ ΑΕ Χ. Αροπατούσας εισηγήθηκε στο ΔΣ τη νέα Διακήρυξη για την καθορίστητα των γραμμάν και των εγκαταστάσεών της, επειδή στις 22 Απριλη του 2011 λήγει η δουλεμπορική σύμβαση που είχε υπογράψει ο ΗΣΑΠ με τον περιβόλητο Οικονομάκη της ΟΙΚΟΜΕΤ, εταιρία που έγινε γνωστή στο πανελήνιο μετά την απόπειρα δολοφονίας της Κ. Κούνεβα. Η ΟΙΚΟΜΕΤ, οικόμη και μετά το σάλο που προκλήθηκε από τη δολοφονική επίθεση, συνέχισε να παραβιάζει ανά διαστήματα τη νομοθεσία, να απολύτει μαζικά εργαζόμενες και να αφήνει τον κόσμο απλήρωτο για μήνες (για παράδειγμα, το τελευταίο δεκαήμερο του Μάρτη πλήρωσε τις αποδοχές του Γενάρη!). Σύμφωνα μ' αυτή τη δουλεμπορική σύμβαση, για να καθαρίζονται στοιχειω-

δώσις οι γραμμές του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου, οι συρμοί και οι κτηριακές εγκαταστάσεις έπρεπε να δουλεύουν: 28 8ωρίτες ή 8ωρίτισεσ, 9 7ωρίτες ή 7ωρίτισεσ, 130 6ωρίτες ή 6ωρίτισεσ και 133 4ωρίτες ή 4ωρίτισεσ. Τώρα δουλεύουν πολύ λιγότεροι εργαζόμενοι, μετά τις μαζικές απολύτησεις που αποφάσισε ο ΗΣΑΠ και εφάρμοσε η ΟΙΚΟΜΕΤ. Με τη νέα Διακήρυξη (

■ <<Νέο Λύκειο>>

Σχολείο της εξειδίκευσης, του ταξικού διαχωρισμού, υποταγμένο στην επιλογή για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ

Ενα ποτ-πουρί του Λυκείου του Αρσένη και του Λυκείου των δεσμών, με μπόλικη σάλτσα «προσαγωγής της αναζήτησης, της συλλογικότητας και συνεργασίας», που θα επιτυγχάνονται μέσω της κοινιέρωσης της «ερευνητικής εργασίας ή project», στην οποία θα βρίσκει πρόσφορο έδαφος ανάμιξης η ιδιωτική πρωτοβουλία, είναι το πολυδιαφημισμένο «νέο Λύκειο». Το «νέο Λύκειο» απέχει παρασάγγας από οποιαδήποτε υπόνοια γενικής μόρφωσης (ο όρος ολόπλευρη μόρφωση, ολόπλευρη ανάπτυξη της πρωτικότητας δεν απουσιάζουν τυχαία), ενώ υπάρχει ένταση της ειδίκευσης από τη Β' και Γ' Λυκείου, οι οποίες μετατρέπονται σε τάξεις προετοιμασίας για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο. Ο διαβόλης «αυτόνομος ρόλος» του Λυκείου έχει γί-

ξη σε τάξη και για την επιλογή για την τριτοβάθμια εκπαίδευση αναβαθμίζονται και γίνονται πολυπλοκότερες με την εισαγωγή της «ερευνητικής εργασίας» ως διακριτής ενότητας (αξιολογείται αυτόνομα και ο βαθμός προσμετράται ιστόρια με τους βαθμούς των υπόλοιπων μαθημάτων, ενώ μελετάται να μετρά και για την εισαγωγή σε ΑΕΙ-ΤΕΙ), με την «προσωποίωση» της εξεταστικής διαδικασίας στη Γ' Λυκείου με αυτή των πανελλαδικών εξετάσεων και με όλles μορφές και τεχνικές που θα σκαρφιστεί το υπουργείο Παιδείας («η μορφή και το είδος των εξετάσεων θα έχουν διαφορετικά και καινοτομικά στοιχείω», αναφέρει σχετικά η πρόταση του υπουργείου Παιδείας), ενώ η Διαμαντοπούλου ανέφερε ότι δεν θα υπάρχει συγκεκριμένη υλή.

νει το πτο σύντομο ανέκδοτο. Ενα παιδί 15-16 ετών καλείται να επιλέξει επιστημονική κατεύθυνση (στην Α' Λυκείου σταματά η καρικατούρα γενικής παιδείας. Είναι πιθανόν η επιλογή αυτή να συνδεθεί με τις αλλοιαγές στη λεγόμενη τεχνικο-επιστημονική εκπαίδευση), ο μαθητής καλείται να χύσει πολύ ιδρώτα, κατακτώντας συνταγές επιτυχίας για την είσοδο στο Πανεπιστήμιο, προσανατολίζοντας το ενδιαφέρον του στα μαθήματα που θα κληθεί να δώσει στις πανελλαδικές («όλο το Λύκειο θα παίζει ρόλο» ήταν η απάντηση της Διαμαντοπούλου στο ερώτημα αν θα προσμετράται η βαθμολογία και των τριών τάξεων του Λυκείου για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια), ενώ οι αξιολογικές κρίσεις για την προσαγωγή από τά-

ΑΕΙ-ΤΕΙ, έπειτα από το τουσυνάμι του πανεπιστημιακού «Καλλικράτη». Πάντως, η μείωση των μαθημάτων σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, δεν έχει το περιεχόμενο της ανακούφισης των μαθητών από αναχρονιστικές γνώσεις και ανούσιες λεπτομέρειες, ούτε έχει να κάνει με την απαλλαγή από το βομβαρδισμό με σκόρπιες και κατάκερματισμένες πληροφορίες. Έχει να κάνει με την ανάγκη να περιοριστούν στο ελάχιστο οι γνώσεις που χτίζουν ένα στέρεο υπόβαθρο, με τον αιστηρό προσανατολισμό στην κατάκτηση δεξιοτήτων, έχει να κάνει με την πλήρη υποτογή του σχολείου στις εφήμερες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, κάθε επιπλέον γνώση θεωρείται περιττό κόστος. Απόδειξη για τα παραπάνω αποτελεί η ενοποίηση σε ένα μάθημα της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και γραμματείας, της νέας ελληνικής γλώσσας και της νέας ελληνικής λογοτεχνίας, ή σε ένα μάθημα της φυσικής, της χημείας και της βιολογίας. Οπως αντιλαμβάνεστε, ο μαθητής «ψυρωδιά» θα πάίρνει μόνο από τη γνώση των επιμέρους αυτών μαθημάτων, που αποτελούν σημαντικά στοιχεία για την ολοκλήρωση της πρωταρχικότητας. Με παρέμβαση του παπαδαριού, πήγε περίπατο και ο αστικός εκσυγχρονισμός που κουνήθηκε καταρχήν ότι θα επιχειρήσει το υπουργείο Παιδείας: τα Θρησκευτικά παραφένουν στα υποχρεωτικά μιθήματα για τις δύο πρώτες τάξεις του Λυκείου και γίνονται μάθημα επιλογής για τη Γ' Λυκείου.

Ειδικότερα οι αλλογές έχουν

Τρομοκρατία και όχι ευθυνοφοβία

Τι γίνεται όταν ένας μαθητής κάνει το γνωστό «σκασιαρχείο» φρεύγοντας από το σχολείο για να πει καφέ με τους φίλους του; Του βάζουν αποσυσία. Ζητά κανείς ευθύνες από τη διεύθυνση του σχολείου για την «κοπάνια» του μαθητή; Οχι βέβαια. Η διεύθυνση του σχολείου έχει ευθύνη για ότι συμβαίνει μέσα στα όριά του και όχι έξω απ' αυτά.

Τι γίνεται όταν ένας μαθητής φεύγει από το σχολείο και πηγαίνει σε πτοεία; Το ίδιο, με το παραπάνω. Για ό, τι γίνει στην πτοεία δεν έχει καμιά εισθύνη το σχολείο. Αυτονότητα είναι αυτό. Η διεύθυνση του 4ου Γυμνασίου Ιωαννίνων, όμως, έχει διαφορετική γνώμη. Μοίρασε, προ ημέρων, μια υπεύθυνη δήλωση στους μαθητές, ζητώντας να τη φέρουν υπογεγραμμένη από τους γονείς τους. Σύμφωνα με τη δήλωση, ο γονέας ή κηδεμόνας επιτρέπει στο μαθητή να φύγει από το σχολείο για να πά-

ρει μέρος «σε εξωσχολικές δραστηριότητες και πορείες» και δεν θα ζητήσει ευθύνες από τη διεύθυνση του σχολείου για οτιδήποτε τυχόν του/της συμβεί εξ αιτίας αυτής της συμμετοχής!

Στην περιοχή της Αργολίδας

μιουργία ενός τρομοκρατικού κλοιού γύρω από τους μαθητές, αλλά και τους γονείς τους, των οποίων επιχειρείται φρικέλωμα. Οποιοι γονείς αρνηθούν να υπογράψουν αυτή την κατάπτωση

Σε μια πρώτη ανάγνωση, αυτό φαίνεται σαν ευθυνοφοβία. Δεδομένου, όμως, ότι καμιά ευθύνη δεν φέρει η διεύθυνση ενός σχολείου για ό,τι συμβεί έξω απ' αυτό –κι αυτό το ξέρει πολύ καλά η συγκεκριμένη διεύθυνση– εκείνο που επιχειρείται με το συγκεκομένο χαρτί είναι η δημόσια σημασία.

δήλωση (αλλά και όσοι ενδεχομένως την υπογράψουν) θα καταστούν αυτομάτως «ύποπτοι για παραμέληση επιπτείας ανηλίκου».

ΥΓ: Την ειδηση και τη φωτογραφία αλιεύσαμε από το Διαδίκτυο.

ως εξής:

◆ Η Α' Λυκείου είναι τάξη «γενικής παιδείας» και λειτουργεί ως «γένεφρο» ανάμεσα στο Γυμνάσιο και το Λύκειο. Τα μαθήματα από 16 γίνονται 8, συμπεριλαμβανομένης της ερευνητικής εργασίας. Οι ώρες διδασκαλίας από 34 γίνονται 32. Την ερευνητική εργασία θα επιλέγουν οι μαθητές ανά τετράμηνο από τους εξής κύκλους: «Ανθρωπιστικές και Κοινωνικές Επιστήμες», «Τέχνη και Πολιτισμός», «Μαθηματικά, Φυσικές Επιστήμες και Τεχνολογία» και «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη». Η ερευνητική εργασία, που θα εκπονείται από ομάδες μαθητών, παρουσιάζεται από το υπουργείο Παιδείας ως μέσο για την προσαγωγή «της αναζήτησης, της συλλογικότητας, της συνεργασίας». Όλα τούτα τα λαμπτερά γίνονται πάραντα σκουπίδια, όταν η ερευνητική εργασία εισάγεται ως μάθημα που βαθμολογείται ξεχωριστά και έχει βαρύνουσα σημασία για την προσαγωγή και ίσως και για την επιλογή για το Πανεπιστήμιο. Στη θέση της «συλλογικότητας» θα θρονιαστεί ο σκληρότατος ανταγωνισμός, θα ανοίξουν έριδες και ανάμεσα στους μαθητές της ομάδας, ακρού τα κριτήρια συγκρότησής της είναι επισφολή («καλοί» και «κακοί» μαθητές, κ.λπ., δηλαδή status που αναπαράγει το βαθμορικό συνδέσμο). Επειτά σίγουρα

μονιμή προς χρονείο). Επειτα, ενώ γνωστό ότι τα σχολεία δεν διαθέτουν την υλικοτεχνική υποδομή, τις βιβλιοθήκες, το πλούσιο εποπτικό υλικό για τη στήριξη αυτών των ερευνητικών εργασιών. Οι περίφημες ερευνητικές εργασίες θα γίνουν ένα ακόμη κριτήριο ταξικής διαφροροποίησης των μαθητών, αφού ως θα ξεχωρίζουν τα παιδιά τα προερχόμενα από κοινωνικοο-κονομικά στρώματα με υψηλό μορφωτικό και οικονομικό επίπεδο. Θα αποτελέσουν δε πεδίον δόξης λαμπρόν για μεγαλοεκδότες, εταιρίες και επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στο χώρο προσφοράς «προγραμμάτων», ασφαλώς με την επιπλέον οικονομική επιβάρυνση των γονιών (χαρακτηριστικό παράδειγμα το πώς εκπονούνται ήδη τα διάφορα προjetcs, στο πλαίσιο της λεγόμενης «διαθεματικότητας», τα «καινοτόμα προγράμματα» ή τα προγράμματα της «ευέλικτης ζώνης»).

◆ Η Β' και Γ' Λυκείου «παρέχει προσδευτικά περισσότερη εμβάθυνση και εξειδίκευση ως συμπλήρωμα μιας ενταπικής γενικής παιδείας με μικρό αριθμό βασικών μαθημάτων». Ετσι βαφτίζει το υπουργείο Παιδείας τη στενή ειδίκευση από τα πρώιμα χρόνια του μαθητή, τη σταδιακή μεταμόρφωσή του σε άνθρωπο της μερικής δεξιότητας,

τη στοίχιση του στη μακρά λίστα των μελλοντικών απασχόλησημάν ή ανέργων. Οι «κατεύθυνσεις» και τα «μαθήματα εμβάθυνσης» (έτσι αποκαλούνται τώρα τα μαθήματα κατεύθυνσης) ορίζουν την εξειδίκευση και βάζουν τα στενά όρια μέσα στα οποία πρέπει να κινηθεί το ενδιαφέρον του μαθητή για την εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο. «Αναδιατάσσεται το περιεχόμενο της διδασκαλίας και ο αριθμός των μαθημάτων χάριν της εμβάθυνσης στα βασικά μαθήματα και εξειδίκευσης για μια ολοκληρωμένη εκπαίδευση και πρεσεπιμοσία για τις εισαγωγικές», δηλώνει χαρακτηριστικά το υπουργείο Παιδείας. Το σχολείο υποτάσσεται καθαρά στον τρόπο επιλογής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η Διαμαντοπούλου, ως άλλος Αρσένης, ισχυρίζεται ότι το «νέο Λύκειο» θα πατάξει την παραπαιδεία. Τα αποτελέσματα τα γνωρίζουμε ήδη. Και αντιλαμβανόμαστε ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι «μια από τα ίδια» ή και χειρότερα, αφού θα εξακολουθήσουν να υφίστανται πανελλαδικές εξετάσεις, ενώ θα θεσπιστούν και νέα φίλτρα με τις «καινοτόμες» αξιολογικές κρίσεις, τον συνυπολογισμό της επιδοσης σε όλες τις τάξεις του Λυκείου, την καθιέρωση νέου είδους εισαγωγικών εξετάσεων για τη μεταπήδηση από το πρώτο έτος σπουδών στο δεύτερο μέσα στα Πανεπιστήμια.

Στο παραπάνω πλαίσιο:
Α) Στη Β' Λυκείου, οι κατεύθυνσεις περιορίζονται από τρεις σε δύο: Α' και Β' (κάτι σαν το παλιό «πρακτικό» και «κλασικό»). Η κατεύθυνση Α' για μαθητές που έχουν αποφασίσει να ακολουθήσουν θετικές, τεχνολογικές ή επιστήμες υγείας και η κατεύθυνση Β' για όσους έχουν αποφασίσει να ακολουθήσουν κλασικές και ανθρωπιστικές επιστήμες. Ο αριθμός των μαθημάτων μειώνεται από 17 σε 12 και οι ώρες διδασκαλίας από 34 ή 35 σε 33. Τα υποχρεωτικά μαθήματα, μεταξύ των οποίων είναι και η ερευνητική εργασία (για την οποία ισχύουν σε όλες τις τάξεις τα προβλεπόμενα για την Α' Λυκείου), είναι 10 και τα μαθήματα επιλογής 2.

Β) Στη Γ' Λυκείου, οι κατεύθυνσεις γίνονται τρεις: Α', Β' και ΑΒ. Η ΑΒ κατεύθυνση επιλέγεται από μαθητές που προέρχονται από την Α' είτε τη Γ' κατεύθυνση της Β' Λυκείου, οι οποίοι θέλουν να ακολουθήσουν οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές επιστολήμες. Τα μαθήματα από 16 γίνονται 10, συμπεριλαμβανομένης της ερευνητικής εργασίας. Οι ώρες, όμως, διδασκαλίας αυξάνονται από 31 σε 35, λόγω των «προγραμμάτων εμβάθυνσης» εντός του κανονικού ωραρίου. Το «πρό-

γραμμα εμβάθυνσης» περιέχει
2 μαθήματα επιλογής, συνολι-
κής διάρκειας 4 διδακτικών
ωρών.

Το υπουργείο Παιδείας, όπως προείπαμε, δεν έχει καταλήξει ακόμη στη μορφή που θα έχει το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το βασικό και αδιαπραγμάτευτο στόχο του, όμως, για χτύπημα της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για παιανιστήματική μόρφωση, τον έδωσε ανάγλυφα διατυπώνοντας τις βασικές αρχές πάνω στις οποίες θα στηριζεται:

◆ Οι εξετάσεις θα διεξάγονται κεντρικά.

◆ Οι εξετάσεις θα αφορούν σε έναν μικρό αριθμό βασικών μαθημάτων και τα ΑΕΙ θα καθορίζουν το συντελεστή βαρύτητας των μαθημάτων αυτών, ώστε να μετέχουν ουσιαστικά στα κριτήρια επιλογής των φοιτητών τους (βλέπε εξετάσεις πολλών ταχυτήτων και σκληρότεροι όροι εισαγωγής στα Πανεπιστήμια).

◆ Εξετάζεται το είδος και το περιεχόμενο της εξεταστικής διαδικασίας (βλέπε νέες μορφές και τεχνικές αξιολογικών κρίσεων). Στη Γ' Λυκείου το σχολείο θα κάνει «προσομόώση» της εξεταστικής διαδικασίας με στόχο να προετοιμαστούν οι μαθητές (βλέπε ένα νέο είδος πανελλαδικών).

Οσον αφορά την τεχνική εκπαίδευση, η Διαμαντοπούλου δήλωσε ότι το σχετικό νομοσχέδιο θα δοθεί στη δημοσιότητα μετά το Πάσχα. Το υπουργείο Παιδείας θα προβεί εκ νέου σε ρετουσάρισμα του γερασμένου προσώπου της ώστε να ρίξει τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων από νωρίς στην αγκαλιά των καπιταλιστών και στη μαύρη εργασία. Στο κείμενο της πρότασης για το «νέο Λύκειο» εκφράζεται χαρακτηριστικά αυτός ο βαθύς

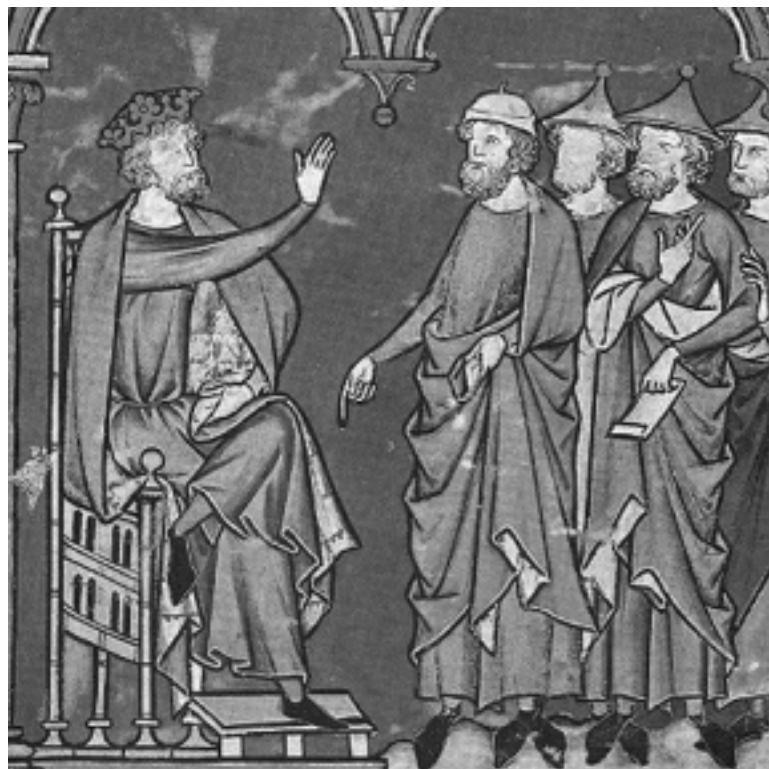
πόνος του συστήματος, που του έχει γίνει βραχνάς ή ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, η οποία παρουσιάζει θαυμαστή αντοχή παρόλα τα απανωτά χτυπήματα που δέχεται απ' όλες τις κυβερνήσεις: «Σήμερα, μόλις 1 στους 4 ή 5 Ελληνες μαθητές κατευθύνεται στο τεχνικό επαγγελματικό Λυκείο. Το πιο σοστό αυτό βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία με ό,τι συμβαίνει στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, όπου οι μισοί και πλέον μαθητές κατευθύνονται στον τεχνικο-επαγγελματικό κλάδο... Η τάση αυτή οδηγεί στην ανάγκη για πλήρη αναμόρφωση του τεχνικού-επαγγελματικού Λυκείου στη χώρα μας, ώστε να καταστεί μια αξιόπιστη και ελκυστική λύση για τους μαθητές».

Οι «κολλητοί» του ΕΣΥΠ παρέδωσαν στον ΓΑΠ το πόρισμα για τις αλλαγές στα Πανεπιστήμια

Τα συμπεράσματα του ΕΣΥΠ για την Ανάτατη Εκπαίδευση παρέδωσε στον ΓΑΠ ο πρόεδρος του Αλέξης Λυκουργιώτης, για να ολοκληρωθεί οσονούπω η σεμνή τελετή του διαλόγου-φάρσα και να έρθει στο φως το νομοσχέδιο που θα ιστοπεδώνει το δημόσιο Πανεπιστήμιο. «Βρισκόμαστε στη νομοπαρασκευαστική διαδικασία. Εξετάζουμε τα τελευταία κείμενα και πορίσματα της διαβούλευσης», δήλωσε η Ανα Διαμαντοπούλου, η οποία απέφυγε επιμελώς να προσδιορίσει το χρόνο κατάθεσης του νομοσχέδιου στη βουλή, παρόλο που ρωτήθηκε επ' αυτού από δημοσιογράφο. Κατανοήτω, αφού η υπουργός Παιδείας δεν έχει εξασφαλίσει ούτε τις πλάτες του πανεπιστημιακού κατεστημένου, που σύσσωμο απέρριψε το σχέδιο διαβούλευσης, τονίζοντας ότι δεν μπορεί να αποτελέσει βάση διαλόγου. Προσπάθησε, λοιπόν, να «κάνει παιχνίδι» με τους κολλητούς του ΕΣΥΠ, οι οποίοι συμμετείχαν στο «διάλογο», κάνοντας διορθωτικές προτάσεις.

Συγκεκριμένα:

◆ Ως προς το διοικητικό μοντέλο (που αποτελεί και κόκκινο πανί για τους πανεπιστημιακούς), στο ΕΣΥΠ επικράτησαν δυο τάσεις. Η πρώτη «δέχεται καταρχήν την ανάγκη αλλαγών προς την κατεύθυνση των προτάσεων του κειμένου διαβούλευσης, χωρίς αναγκαστικά να συμφωνεί σε όλα τα σημεία με αυτό». Αποδέχεται τη θεσμοθέτηση του Συμβουλίου «ως ανώτατου θεσμού οργάνου, με εποπτικές-εγκριτι-

κές αρμοδιότητες», με εσωτερικά και εξωτερικά μέλη, που θα αντλούν «νομιμοποίηση από την ακαδημαϊκή κοινότητα». Η δεύτερη τάση εμμένει στο υπάρχον διοικητικό μοντέλο με «τροποποιήσεις που το βελτιώνουν». Θεωρεί ότι το Συμβούλιο θα «μπορούσε να θεσμοθετήσει ως όργανο ελέγχου» «κυρίως με συμβουλευτικές αρμοδιότητες», που θα δρα «εξισορροπητικά προς τη μοναδική σήμερα εξουσία του Πρύτανη και της Συγκλήτου». Σε αυτό την πλειοψηφία θα έχουν μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, θα μπορούν όμως να συμμετέχουν και εξωτερικά μέλη επιλεγμένα από τα ακαδημαϊκά όργανα του Ιδρύματος. Η ίδια διαφοροποίηση μεταξύ των δύο τάσεων παρατηρείται και στον τρόπο εκλογής του Πρύτανη. Η πρώτη τάση προτείνει εμπλοκή του Συμβουλίου και ανοιχτή προκήρυξη, η δεύτερη επιθυμεί τη διατήρηση του υπάρχοντος μοντέλου «συνοδευόμενο από αλλοιογένες».

Θυμίζουμε ότι το «σχέδιο διαβού-

λευσης» της Διαμαντοπούλου προβλέπει ότι το Συμβούλιο Διοίκησης είναι το υπερόγανο που διοικεί πλέον το Πανεπιστήμιο ως επιχείρηση, ενώ η Σύγκλητος παραγκωνίζεται ολότελα (της ανατίθενται αυστηρά τα ακαδημαϊκά θέματα, τα οποία, προφανώς, δε μένουν ανεπιρρέαστα από το συνολικό στρατηγικό σχεδιασμό, που έχει στην αποκλειστική του αρμοδιότητα το Συμβούλιο). Επίσης, το Συμβούλιο απαρτίζεται από εσωτερικά και εξωτερικά μέλη και διορίζεται τον Πρύτανη (ο Πρύτανης δεν εκλέγεται), ύστερα από διεθνή πρόσκληση ενδιαφέροντος (δηλαδή, μπορεί να είναι καθηγητής και άλλου Πανεπιστημίου της Ελλάδας ή του εξωτερικού).

Από τα παραπάνω είναι φανερό, ότι όλες οι τάσεις αποτελούν παραλλαγές στο ίδιο θέμα. Η Διαμαντοπούλου, είναι πιθανόν, να επιχειρήσει κάποια στρογγυλέματα, που θα αφήνουν άθιχτη την ουσία. Παρόλ' αυτά δεν έχει εξασφαλισμένη την επιτυχή έκβαση του εγχει-

ρήματος. Γιατί δεν είναι τόσο εύκολο, οι διοικήσεις των Πανεπιστημίων, να πατήσουν την πεπονόφλουδα. Ξέρουν πως αν δεχτούν το Συμβούλιο Διοίκησης, έστω και με «συμβουλευτικές αρμοδιότητες», θα ανοίξουν πολύ σύντομα το δρόμο για τα περατέρω.

◆ Ως προς τη συμμετοχή των φοιτητών στη διοίκηση, τα μέλη του ΕΣΥΠ προτείνουν αυτή να είναι στη διακριτική ευχέρεια των Ιδρυμάτων (να αποτελεί δηλαδή παράδειγμα του εσωτερικού κανονισμού).

◆ Ως προς τους τρόπους μετάδοσης της γνώσης (δομή των σπουδών), επισημαίνονται οι πολλές «αδυναμίες» του υπάρχοντος συστήματος, όπως η κυριαρχία της διάλεξης σε μεγάλα ακροατήρια, οι διακεκομένες ώρες παρακολούθησης, η εξαμηνιαία εξέταση ως μοναδική μέθοδος αξιολόγησης των φοιτητών, η περιορισμένη χρήση πληροφορικών τεχνολογιών, η προσφυγή στη χρήση ενός βιβλίου κατά μάθημα, οι ελλείψεις σε υποδομές και διδάσκοντες, οι μεγάλος αριθμός φοιτητών ανά διδάσκοντα, κ.λπ.

◆ Ως προς την εισαγωγή των φοιτητών σε Σχολή αντί σε Τμήμα, το ΕΣΥΠ εκφράζει τη συγκατάθεσή του (η πρόταση «συγκέντρωση ευρεία αποδοχή»). Άλλωστε, δεν κοστίζει τίποτε η συναίνεση, ενώ διατυπώνονται και κάποιες επιφυλάξεις, για να διατηρηθεί το προσωπείο του σοβαρού οργάνου. Ετσι, π.χ. υπογραμμίζεται η ανάγκη για διαφύλαξη του «αδιάβλητου» στη «διαδικασία επιλογής από το πρώτο στο δεύτερο έτος» και η ανάγκη για αποφυγή «επιβάρυνσης του υποψήφιου με διπλές εξετάσεις (και άρα διπλή φροντιστηριακή επιβάρυνση)».

◆ Ως προς τη «χωροταξία των ακαδημαϊκών μονάδων», δηλαδή τον πανεπιστημιακό «Καλλικράτη», στο ΕΣΥΠ διαπιστώθηκε «ευρεία σύγκλιση απόψεων». Δίνεται η συγκατάθεση στο υπουργείο Παιδείας, υπό την αίρεση ότι το τουνάμι των καταργήσεων-συγχωνεύσεων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ θα γίνει με «ακαδημαϊκά, αναπτυξιακά, οικονομικά» κριτήρια, μετά από συνεννόηση με τα Ιδρύματα. Αυτό πια κι αν αποτελεί γελοιότητα μετά τον ισχυρισμό της Διαμαντοπούλου ότι οι καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολείων γίνονται με «παιδαργωγικά κριτήρια».

Γιούλα Γκεσούλη

Αναμένεται πανεπιστημιακός «Καλλικράτης»

Ηδη στον Τύπο κάνουν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα για το νέο τουνάμι του πανεπιστημιακού «Καλλικράτη». Γίνεται λόγος για τον αφανισμό περίπου 60 τμημάτων περιφερειακών ΤΕΙ χαμηλής ζήτησης και για συγχωνεύσεις (η λέξη «κατάργηση» προκαλεί ανατριχίλα, γι' αυτό επιλέγεται η πιο ανώδυνη της «συγχώνευση») πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με μεγάλη διασπορά τμημάτων και αλληλεπικαλύψεις επιστημονικού αντικειμένου.

Η μπάλα πταίρνει σβάρνα, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, τα Πανεπιστήμια Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδας, Δυτικής Ελλάδας, Δυτικής Μακεδονίας, Αιγαίου, αλλά και το Πανεπιστήμιο Κρήτης. Το υπουργείο Παιδείας διαφρέει τις σχετικές ειδήσεις για να προετοιμάσει το κλίμα και από την άλλη κρατά κλειστά τα χαρτιά του, αφού φοβάται τον ξεσκούμο των «τοπικών κοινωνιών», αλλά και την αντίδραση των πανεπιστημιακών, οι οποίοι ήδη έχουν πετεάξει το γάντι στη Διαμαντοπούλου για το «σχέδιο διαβούλευσης».

Ο Δήμος Περιστερίου στη μπίζνα της διά βίου μάθησης με το «Δημοτικό Ελεύθερο Πανεπιστήμιο»

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο ΓΑΠ απέμυθνε γενικό κάλεσμα σε δημαρχαίσους, επιχειρηματίες, εταιρίες κ.ά. να αδράξουν την ευκαιρία και να δραστηριοποιήσουν γύρω από τη νέα μπτζίνα πώλησης απατηλών ονείρων στους απασχολήσιμους και τους άνεργους, τη διαβόλη «διά βίου μάθηση», τοπικών κοινωνιών, εκπαιδευτικούς, αριστερές οργανώσεις, κ.λπ.) και τώρα έγινε η ανακοίνωση με πολλά ταρατάζουμ, παρουσία των μελών της «Επιστημονικής Επιτροπής», την οποία απαρτίζουν, στη συντριπτική πλειοψηφία, ομότιμοι καθηγητές Πανεπιστημίων (πάντα αυτοί τρέχουν να σύρουν το κάρο δράσεων

τουργίας του «Δημοτικού Ελεύθερου Πανεπιστήμιου».

Η σχετική προετοιμασία του εγχειρήματος έγινε με άκρα μυστικότητα (προφανώς διά τον φρύνον των Ιουδαίων της τοπικής κοινωνίας, εκπαιδευτικούς, αριστερές οργανώσεις, κ.λπ.) και τώρα έγινε η ανακοίνωση με πολλά ταρατάζουμ, παρουσία των μελών της «Επιστημονικής Επιτροπής», την οποία απαρτίζουν, στη συντριπτική πλειοψηφία, ομότιμοι καθηγητές Πανεπιστημίων (πάντα αυτοί τρέχουν να σύρουν το κάρο δράσεων

που στρέφονται ενάντια στο δημόσιο Πανεπιστήμιο). Στη λαμπτρή τελετή, κύριος ομιλητής ήταν ο γνωστός και μη εξαιρετέος Σεραφείμ Φυντανίδης, που εξέφρασε βαθύτατη συγκίνηση ως παλιός Περιστεριώτης, ενώ παρέμβαση έκανε και ο Αυτιάς!

Πέρα από τις γελοιότητες αυτού του τύπου, σημασία έχει η ουσία. Και η ουσία είναι ότι ένας Δήμος προχωρεί στη δημιουργία ενός μαγαζιού «διά βίου μάθησης», που θα αποτελέσει το πρότλασμα, εφόσον το επιτρέψουν οι συνθήκες, ενώς

μελλοντικού «κολεγίου», που στην περίεργη συγχωνεύσει με ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού, θα μετεξελιχθεί και θα σερβιριστεί ως ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Δεν είναι άλλωστε τυχαία η ονομασία «Δημοτικό Ελεύθερο Πανεπιστήμιο», όπως τα τυχαία δεν είναι η αναφορά του Παχατούριδη περί «ακαδημαϊκής κοινότητας», όπου «όλοι είναι ίσοι μεταξύ τους» και η περιγραφή του «Δημοτικού Ε

ANTIKYONONIKA

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Ωραίες εικόνες σημάδεψαν τον εορτασμό των 190 χρόνων από τότε που σχηματίστηκε το νεοελληνικό μόρφωμα που ευσχήμως αποκαλείται και «κράτος», άντρο κλεφτών τε ομού και των αρματολών μαντρόσκυλων τους. Από τη μια η απροδυμία των κυβερνητικών στελέχων, παραστελεχών και παρατρεχόμενων να πάνε στις εξέδρες των παρελάσεων, μετά και τις δυσοίωνες προβλέψεις της Ε.Μ.Υ. (Επιδεσι - Μπινελίκια σε Υπουργούς) που έκανε λόγο για ακραία επικοινωνιακά φαινόμενα (γεια σου ρε Τζιμάκο). Και από την άλλη η εικόνα δύον δαρραλέων πήγαν, που στέκονταν ατενίζοντας τους ορίζοντες, προσπαθώντας να προλάβουν καμιά... υπερπτήση (τι αεροπλάνα ρε; Αυτά περιόπικαν στα πλαίσια της εθνικής προσπάθειας για οικονομία και της εδνικής οικονομίας για προσπάθεια).

Τίνα, το πανό γράφει «προσεχώς μεζονέτες». Έχει και τηλέφωνο!

Ακόμα και στις μικρές «ασφαλείς» και συντηρητικές επαρχιακές πόλεις όπου όλοι γνωρίζονται... Η λαϊκή οργή όχι μόνο δεν κατασιγάζει -δεν ήταν και λίγες οι πόλεις που εντάχθηκαν στο κατά σ. Γιώργη «δελτίο γιουχαίσματος»- αλλά φουντώνει όσο περνάει ο καιρός. Κι ας λέει ο Γ.Α.Π. (Γενικός Αρχηγός Πανικόβλητων) να βγουν στον λαό και να πάνε κοντά του, όπως λέει η αφελής μαμά «χάιδεψε το σκυλάκι μωρό μου» πριν να τρέχει αλλόφων το μωρό στο λυσιστρείο...

«Σε ορισμένες τοιχογραφίες του Αγίου Ορούς απεικονίζονται μαζί με τους αγίους και τους αγγέλους διάφοροι φιλόσοφοι, ο Αριστοτέλης, ο Πλάτων, ο Σωκράτης, ο Πυθαγόρας. Όλοι φορούν στέμμα, έχουν μακριές γενειάδες και είναι ντυμένοι σαν Βυζαντίνοι πρύγκηπες. Βαστούν ο καδένας τους έναν πάπυρο όπου είναι γραμμένη μια πλασματική φράση που διακρίνεται, για παράδειγμα, την τρισυπόστατη φύση του Θεού. Είναι γνωστό ότι η Εκκλησία επιδίωξε να προσεταιριστεί τους αρχαίους σοφούς, αυτούς τουλάχιστον που δεν κατάφερε να δάψει, παραποιώντας τη σκέψη τους. Αυτό άλλωστε δεν διδάσκονται οι μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ότι η αρχαιότητα παρέδωσε τη σκυτάλη του πολιτισμού στο Βυζάντιο; Ο χριστιανισμός, αγαπητέ μου φίλε, δεν συνεχίζει την αρχαιότητα, απλά την ακολουθεί όπως η νύχτα ακολουθεί τη μέρα. Η δεολογία αναιρεί τη φιλοσοφία. Η πρώτη απαντά σε όλα, ενώ η δεύτερη ξέρει κυρίως να ρωτά (Βασίλης Αλεξάκης - «Μ.Χ.»).

Κάνοντας τη συνηδισμένη αναδρομή μας στα των ημερών, βλέπουμε ότι ήταν 4 Απρίλη του 1984 όταν η ΔΑΠ κατέγραφε αύξηση της δύναμής της κατά 30% με πρώτη ακόμα τότε την «Πανοποδασική». Η άλωση των πανεπιστημών ήταν κοντά... Ωστόσο, πανταχού παρόντα ήταν τα εγκλήματα στα εργασιακά κάτεργα του καπιταλιστρικού παραδείσου, με δύο μεγάλα από αυτά να συμβαίνουν τέτοιες μέρες. Στις 7 Απρίλη του 1972, εννιά νεκροί εργάτες από γερανογέφυρα συνδέτουν την πασχαλινή τραγωδία της χρονιάς στα ναυπηγεία της Ελευσίνας, 31 χρόνια αργότερα (3.4.2003), ισχυρή έκρηξη συγκλονίζει την Κόρινθο καθώς έξι άνδρων χάνουν τη ζωή τους και τρεις τραυματίζονται στα Σωληνούργεια Κορίνθου, όταν κατά την αντικατάσταση φιαλών προκαλείται διαρροή οξυγόνου. Επτά στελέχη της εταιρίας αυλαμβάνονται και σε βάρος τους ασκείται δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για ανδρωποκτονία εξ αμελείας. Τέσσερις μήνες μετά, το πόρισμα δικιάνωνε το σωματείο των εργαζομένων... Τέλος, ήταν τέτοιες μέρες (7 Απρίλη) του 1999, όταν η ποδοσφαιρική ομάδα της ΑΕΚ δίνει φιλικό αγώνα με την Παρτίζαν στο Βελιγράδι, φορώντας φανέλες με ζωγραφισμένους στόχους σε ένδειξη συμπαράστασης στη θυμβαρδισμένη από το ΝΑΤΟ Σερβία.

«Ο πασιφισμός του «διαμαρτυρόμενου» των καθιστά δέσμιο στη χρησιμοποίησή του από την έξουσία (...) Ας μας εξηγήσουν λοιπόν πώς θα ανατραπούν και θα καταστραφούν τα μονοπώλια και ο μιλιταρισμός τους; Πώς θα σπάσει η διαδικασία φασιστικοποίησης της παγκοσμιοποίησης; Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογίου μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με τη συλλογή υπογραφών ή με "μακρινούς περιπάτους";» (Joelle Aubron, Nathalie Menigou, Jan-Marc Rouillan - «Action Directe»).

Γυμνάζονται οι δυνάμεις του συστήματος και ετοιμάζονται να διαχειριστούν τις κρίσεις που οι ίδιες προκαλούν. Παράλληλα, προκαλούν με τη στάση τους την κοινωνία αλλά και βάζουν τα πρόδυμα φερέφωνά τους να αναπαράγουν σενάρια. Αφορμή για όλα αυτά η Κερατέα, που την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές μπαίνει σε τροχιά ευδείας σύγκρουσης, αφού έτσι αποφάσισαν κάποιοι «κοπρίτες» με τις στοχοποιήσεις και τις πρακτικές τους. Το έχουμε ξαναπεί: για λόγους άγνωστους σ' εμάς, η κρατική μηχανή «τσιγκλάδει» και ανυπόμονα περιμένει συγκρούσεις, με μια προσδοκία μεγαλύτερη ακόμα και από αυτή των καταπιεσμένων και εν δυνάμει εξεγερμένων τμημάτων της κοινωνίας!... Το γιατί, θα απαντηθεί κάποια στιγμή...

Κοκκινοσκουφίτσα

Βιολογικές φακές με... ζιζανιοκτόνο

Σαν να μην τρέχει τίποτα, ως συνήθως, ο ΕΦΕΤ εξέδωσε ένα από τα συνήθη δελτία Τύπου, για να ενημερώσει για την ανάγκη ανάκλησης κάποιου προϊόντος, το οποίο σε κάποια άλλη χώρα ανιχνεύθηκε ως επικίνδυνο για κατανάλωση. Αυτή τη φορά, το προϊόν ήταν φακές, στις οποίες ανιχνεύθηκε η «φυτοπροστατευτική ουσία glyphosate» σε συγκέντρωση πάνω από τα επιτρεπόμενα όρια.

Πριν πάμε παρακάτω, ας θέσουμε ένα ερώτημα: γιατί το glyphosate χαρακτηρίζεται «φυτοπροστατευτική ουσία»; Γιατί επιλέγεται ένας εντελώς ουδέτερος όρος για να περιγραφεί μια επικίνδυνη δραστική ουσία, η οποία χρησιμοποιείται στα ζιζανιοκτόνα; Για παράδειγμα, το περιβόλητο Roundup της επίσης περιβόλητης Monsanto, έχει ως δραστική ουσία το glyphosate. Σε επιστημονικά συνέδρια έχει αποδειχτεί ότι η συγκεκριμένη δραστική ουσία προκαλεί δυσπλασίες σε έμβρυα, επειδή οι μητέρες τους εκτέθηκαν σ' αυτή κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους. Γιατί, λοιπόν, ο ΕΦΕΤ δεν μιλά ευθέως για την τοξικότητα της συγκεκριμένης χημικής ουσίας; Η απάντηση είναι εύκολη. Γιατί ο ρόλος του ΕΦΕΤ δεν είναι να προστατεύει το λαό από την κατανάλωση επικίνδυνων τροφίμων, αλλά να προστατεύει τις εταιρίες πα-

ραγωγής και εμπορίας τροφίμων από την οργή του κόσμου και να συγκαλύπτει τα μεγάλα και μικρά διατροφικά σκάνδαλα. Κάπως έτσι δεν συγκάλυψε την ελληνική διάσταση του σκανδάλου του ηλείου;

Πέρα, όμως, από τον υποβιβασμό του κινδύνου, που επικοινωνιακά κάνει ο ΕΦΕΤ, εν προκειμένω έχουμε και μια άλλη διάσταση. Οι συγκεκριμένες φακές είναι πιστοποιημένες σαν βιο-

λογικό προϊόν! Οπως φαίνεται από τη φωτογραφία, την οποία διένειμε ο ΕΦΕΤ, οι φακές αυτές είχαν πιστοποιήση από την εταιρία BIO Hellas, η οποία παρουσιάζεται σαν Ινστιτούτο και έχει αξιολογηθεί και εγκριθεί από το υπουργείο Γεωργίας. Οι φακές είναι τουρκικής προέλευσης και διακινήθηκαν μέσω Γερμανίας από την ελληνική επιχείρηση «Bio-Vita AEE». Πώς πιστοποιήθηκαν σαν βιολογικό προϊόν αυτές οι φακές; Τι ειδους ελέγχους έκανε το «Ινστιτούτο»; Είναι δυνατόν να ανιχνεύεται ζιζανιοκτόνο σε τόσο μεγάλη συγκέντρωση σε βιολογικό προϊόν;

Οι απαντήσεις είναι και πάλι εύκολες. Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουμε γράψει για τη μεγάλη μπίζνα που ακούει στ' όνομα βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία. Εχουμε αναφερθεί και στην απόλυτη ασυδοσία που επικρατεί στη χώρα μας, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται αυτή τη μπίζνα τα ευρωπαϊκά όργανα, βοηθώντας μια μερίδα του κεφάλαιου να αποκομίσει το μέγιστο κέρδος με την καλλιέργεια και πώληση δήθεν βιολογικών προϊόντων σε μια μερίδα αστικών και μικροαστικών στρωμάτων που έχει την οικονομική δυνατότητα να αγοράσει τέτοια προϊόντα.

■ Σε απόγνωση τα ήπαικά νοικοκυριά Κόβουν και τα απαραίτητα

Τεράστια μείωση της λαϊκής κατανάλωσης δείχνουν τα στοιχεία της Ελλστατ για την πορεία του λιανικού εμπόριου τον πρώτο μήνα του 2011. Εκείνο που προκύπτει από την ανάλυση του Δείκτη Κύκλου Εργασιών της Ελλστατ για την περίοδο μίνια του 2011. Εκείνο που προκύπτει από την ανάλυση της τεραπτώδεις αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων), έναντι αύξησης 8,3% το Γενάρη του 2010, ενώ ο Δείκτης Ογκου σημειώνει πείση κατά 4,7%, ενώ ο όγκος κατά 9%. Η σύγκριση ανάμεσα στους δυο δείκτες δείχνει ότι τα εμπορεύματα που αγοράζονται από την αστική πολιτεία σε αύξηση 6% που σημειώνει το Γενάρη του 2010.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η ανάλυση της Ελλστατ για τις μεταβολές του Δείκτη ανά κατηγορία καταστημάτων. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι στην κατηγορία «Καύσιμα και λιπαντικά α

Δεν συμμετέχει πλέον στη «Δράση για την ελευθερία» η «Κόντρα»

Την περασμένη εβδομάδα, η «Κόντρα» αποχώρησε από τη «Δράση για την ελευθερία», το μετωπικό σχήμα για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων, του οποίου υπήρξε συνιδρύτρια. Ήταν κάτι που δεν το επιλέξαμε, αλλά μας επιβλήθηκε εκ των προγμάτων.

Το «Δίκτυο» υπέβαλε στη «Δράση» ένα ιταμό τελεσίγραφο: «ή η Κόντρα ή εμείς, διότι δεν μπορούμε να συνυπάρξουμε με όσους μας κατηγορούν ότι ξέπουλήσαμε τον αγώνα των 300 μεταναστών απεργών πείνας! Μετέφερε, δηλαδή, σε ένα μετωπικό σχήμα, το οποίο δεν είχε καμιά ανάμιξη στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών, η δε συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων σ' αυτό δεν επέδειξε το παραμικρό πολιτικό ή πρωταπίκιο ενδιαφέρον για έναν τόσο σημαντικό αγώνα, την αντιπαράθεση που ξέσπασε μετά το τέλος της απεργίας πείνας.

Ομως, κι αυτή η μεταφορά δεν έγινε με όρους πολιτικής αντιπαράθεσης, αλλά με οπορτουνιστική κουτοπονηρία, η οποία περιλάμβανε και

προσυνεννόηση με άλλα μέλη της «Δράσης», όπως έγινε φανερό από τη συζήτηση που έγινε. Ζητήθηκε από την «Κόντρα» ή ανασκευή των απόψεων της ή... παροχή εξηγήσεων με τελεσιγραφικό τρόπο: «Πείτε μας γιατί τους λέτε πουλημένους, αλλά χωρίς να γίνει συζήτηση για ότι συνέβη στην Υπατία!»

Ήταν μια συζήτηση έχειλη από υποκρισία, η οποία αποκάλυπτε ένα κλίμα παρέας και όχι μια πολιτική λειτουργία. Για μας η «Δράση» ήταν ένα μετωπικό σχήμα, ένας χώρος μαζικής (με όλη τη σχετικότητα του όρου) παρέμβασης και δράσης, στον οποίο ουδέποτε προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε το σύνολο των πολιτικών και ιδεολογικών μας απόψεων, σεβόμενοι τη σχετική του αυτονομία που καθορίζοταν από τον θεματικό του άξονα. Γ' αυτό και, μολονότι έχουμε συγκεκριμένη άποψη για το τι συνέβη στην Υπατία και για το πώς έληξε άδιξα η απεργία πείνας των 300 μεταναστών, άποψη που δημοσιεύσαμε καταρχήν και εξακολουθούμε να ντοκουμεντάρουμε με τα δημοσιεύματά

μας, δεν θελήσαμε να τη μεταφέρουμε στη «Δράση» ή σε οποιοδήποτε άλλο μετωπικό σχήμα.

Δεν ήμασταν διατεθειμένοι, όμως, ούτε το βέτο του «Δίκτυου» να δεχτούμε (που θύμιζε το «φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης»), ούτε να συζητήσουμε με τελεσιγραφικούς όρους. Καταστήσαμε σαφές ότι αν η «Δράση» θέλει να κρίνε, τότε πρέπει να μπει στην ουσία, να συζητήσει επί της ουσίας και όχι να κρύβεται υποκριτικά πίσω από κάποιο... κινηματικό σαβουάρ-βιβρ. Απευθύνομασταν, όμως, εις ώτα (στην πλειοψηφία τους) μη ακουόντων. Ετσι, δεν είχαμε άλλη επιλογή από το να αποχωρήσουμε, γιατί τέτοιους όρους ποτέ δεν δεχτήκαμε ούτε πρόκειται να δεχτούμε. Η ευθύνη για τη μετατροπή ενός μικρού, αλλά ελπιδοφόρου, πολιτικού εγχειρήματος σε παρέα δεν βαραίνει εμάς, αλλά εκείνους που έκαναν αυτή την επιλογή.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το «Δίκτυο» προσπαθεί μ' αυτό τον τρόπο να δημιουργήσει αναχώματα. Τώρα είχε έναν παραπάνω λό-

γο, καθώς έχει τη φωλιά του λερωμένη. Το ίδιο έκανε και όταν αποχώρησε από τις «Κίνησεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατουμένους», χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση, αλλά ψιθυρίζοντας δεξιά κι αριστερά ότι χολώθηκε από άρθρο πολεμικής που γράφτηκε στην «Κόντρα» για το «Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ». Άλλη φορά, πάλι στις «Κίνησεις Αλληλεγγύης» έθεσε ζήτημα συνύπαρξης με σύντροφο (όχι της «Κ»), επειδή κάποιος είπε, ότι κάπου κάτι είπε για το «Δίκτυο».

Σε ό,τι μας αφορά, ο αγώνας για την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατουμένους μέχρι την απελευθέρωσή τους αποτελεί συστατικό στοιχείο της πολιτικής μας, το οποίο έχει κατά κόρον εξηγηθεί. Δεν εξαρτάται από την ύπαρξη της «Δράσης», όπως δεν εξαρτήθηκε από την ύπαρξη προηγούμενων μετωπικών σχημάτων. Θα θυμίσουμε μόνο, ότι δώσαμε εντελώς μόνοι των αγώνα στο εφετείο για την υπόθεση του ΕΛΑ, όταν οι πάντες απέχθαν προκλητικά. Αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε και στο εξής. Ο χρόνος θα το δείξει.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ημέρα χαράς η σημερινή, καθώς το ιππουργείο Ιπποδομών και Δικτύων αποδέχθηκε το αίτημά μας να δικτυωθούμε και να θέσουμε τις ιπποδομές για ένα τρικούβερτο ή και τετρακούβερτο γλέντι. Με χρηματοδότηση από το τέταρτο Κ.Π.Σ. (Κοινωνικού Πλούτου Σύληση) που λέγεται και Ε.Σ.Π.Α. (Ενθαλάκωση Στοιχείων Προερχόμενων από Αρπαγή), υλοποιούμε σήμερα το ξεκαρδιστικό πρόγραμμα Γ.Α.Π. (Γελιά Ανευ Περιορισμών). Με τίτλο «θα σε ξανάβω στους μπαζέδες», αντιγράφουμε -χωρίς σχόλια ή την παραμικρή αλλαγή- εδάφια κι αποστάσματα από την ιδρυτική διακήρυξη του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος (3η Σεπτεμβρίου 1974) για να πάρει, να κάνει συγκρίσεις, να ξεκαρδιστεί μέχρι δακρύων, να διασκεδάσει και να ψυχαγωγηθεί όλη η οικογένεια, οι γείτονες, οι φίλοι. Ενα κείμενο που δεν πρέπει να λείπει από καμιά κείμενη σκέψη:

Η ρίζα της συμφοράς βρίσκεται στην εξάρτηση της πατρίδας μας.

Μεταβλήθηκε η πατρίδα μας σε ξέφρογο αμπέλι, για να διαβρωθεί η οικονομία μας από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ και της Δύσης, με τη συνεργασία πάντα του ντόπιου μεταπρατικού κεφαλαίου.

Ανακοινώνουμε σήμερα την εκκίνηση ενός νέου πολιτικού Κινήματος που πιστεύουμε ότι εκφράζει τους πόθους και τις ανάγκες του απλού Ελληνα, ενός Κινήματος που να ανήκει στον αγρότη, τον εργάτη, το βιοτέχνη, το μισθωτό, τον υπάλληλο, στη θαρραλέα και φωτισμένη νεολαία μας.

Βασικός κυριαρχικός στόχος του Κινήματος είναι η δημιουργία πολιτείας απαλλαγμένης από ένον ελεγχού ή επειβάσεις, πολιτείας απαλλαγμένης από ελεγχού ή επιρροή της οικονομικής ολιγαρχίας, πολιτείας τοπικής στην προστασία του Εθνούς και στην υπηρεσία του Λαού.

Η εθνική ανεξαρτησία είναι αναπόσπαστα δεμένη με τη λαϊκή κυριαρχία, με τη δημοκρατία σε κάθε φάση της ζωής του τόπου, με την ενεργό συμμετοχή του πολίτη σ' όλες τις αποφάσεις που τον αφορούν. Μα είναι ταυτόχρονα συνυφασμένη με την απαλλαγή της οικονομίας μας από τον ελεγχού του ένον μονοπαλιακού και ντόπιου μεταπρατικού κεφαλαίου που διαμορφώνει την οικονομική, την κοινωνική, την πολιτική και την πολιτιστική μας πορεία, σύμφωνα με τα συμφέροντα όχι του Λαού αλλά της οικονομικής ολιγαρχίας.

Για να απολαμβάνει ο αγρότης το προϊόν του ιδρώτα του και της γης του, για να απολαμβάνει ο εργάτης, ο βιοτέχνης, ο μισθωτός, ο υπάλληλος, ο απλός Ελληνας, το προϊόν του μόχθου του. Για να καταπολεμήσει αποτελεσματικά η εντυπωσιακή εισοδηματική ανισότητα ανάμεσα σε γεωγραφικές περιφέρειες και κοινωνικά στρώματα που χαρακτηρίζει τη σύγχρονη Ελλάδα. Για να πάψει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Για να συμμετέχει ενεργά ο Λαός στον προγραμματισμό της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής πορείας της Χώρας. Για να εξασφαλιστεί η εργασία και η κατοικία σε όλους τους Ελληνες. Για να καταφργηθούν τα προνόμια των λίγων στην ιατρική, νοσοκομειακή και φαρμακευτική περιθώληψη. Για να προστατευτούν η μητέρα, το παιδί, τα γεράτεια. Για να κατοχυρωθεί η κοινωνική και η οικονομική ισότητα των δύο φύλων. Για να ελευθερωθεί η σκέψη και να γίνει η παιδεία κτήμα όλων των Ελλήνων.

Επιδιώκεται η κοινωνική απελευθέρωση του εργαζόμενου Ελληνικού Λαού, που μακροπρόθεσμα ταυτίζεται με το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Μια καινούργια παιδεία για να καταφργηθούν οι φραγμοί που εμποδίζουν το πλάτεμα της γνώσης και για να δημιουργηθούν ελεύθερα σκεπτόμενοι και κοινωνικά υπεύθυνοι πολίτες. Η παιδεία είναι η ευθύνη του κοινωνικού συνόλου. Η ιδιωτική εκπαίδευση καταφρετάται. Η δωρεάν και υποχρεωτική παιδεία εξασφαλίζεται ανεξάρτητα για όλους τους Ελληνες, θεσπίζεται εκπαίδευτική πολιτική που να εξασφαλίζει την πλατιά συμμετοχή όλων των λαϊκών στρωμάτων, καθώς και τη συμμετοχή των σπουδαστών στον προγραμματισμό της παιδείας και στη διοίκηση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Την κοινωνικοποίηση της υγείας, που συνεπάγεται τη δωρεάν ιατρική, φαρμακευτική και νοσοκομειακή περιθώληψη, την προληπτική υγιεινή για όλους τους Ελληνες, την κατάργηση των ιδιωτικών κλινικών και όλων των προνομίων στην παροχή ιατρικών και νοσοκομειακών υπηρεσιών.

Ενα σύστημα κοινωνικής ασφαλίσης για υγεία, αυτοχήματα, γερατεία και ανεργία, που να επεκταθεί σε όλους τους Έλληνες. Την προστασία της μητέρας και του παιδιού. Την προστασία του περιβάλλοντος, τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής σε συνδυασμό με την αξιοποίηση των εθνικών λαϊκών παραδόσεων και τη συμμετοχή ολόκληρου του Λαο

**Το áσχημο δεν
είναι ότι δεν θα την
ακούν, το áσχημο
είναι ότι δεν θα την
βλέπουν...**

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Δεν ξέρουμε ποιος είχε την ιδέα για το φιλικό της Εθνικής ομάδας με την αντίστοιχη της Πολωνίας την περασμένη Τρίτη, την ίδια ώρα που διεξάγονταν οι αγώνες μπάσκετ του Ολυμπιακού με τη Σιένα και του Παναθηναϊκού με τη Μπαρτσελόνα. Δεν έχει όμως και μεγάλη σημασία, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που η ΕΠΟ μας ξάφνιασε αρνητικά. Δυο μικρά σχόλια για το συγκεκριμένο παιχνίδι, που έληξε 0-0 και στο οποίο το θέαμα ήταν επιεικώς απαράδεκτο (είδαμε από διαστοροφή σε μαγνητοσκόπηση ένα μεγάλο μέρος του).

Το πρώτο έχει να κάνει με την εικόνα που παρουσιάζει η Εθνική, η οποία μπορεί να μην έχει χόσιε με τον Πορτογάλο στον πάγκο της, όμως βλέπεται μονάχα με δικαστική απόφαση. Τόσο στο επίσημο εκτός έδρας παιχνίδι με τη Μάλτα (που κέρδισε με 1-0 στην τελευταία φάση του αγώνα) όσο και στο φιλικό με την Πολωνία, οι διεθνείς έμοιαζαν να κάνουν αγγαρεία και μας έκαναν ν' αναπολούμε την ομάδα του Ρεχάγκελ. Για την ΕΠΟ και τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαιρίου αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα και η πρόκριση στην τελική φάση του Euro και γ' αυτό ο Σάντος θεωρείται πετευχημένος. Ομως, όσοι βάζουμε σε δευτέρη μοίρα το «εθνικό μεγαλείο» και την «εθνική υπόθεση» της πρόκρισης και θέλουμε να δούμε και λίγη μπάλα νομίζω πως θα συμφωνήσουμε ότι η συγκεκριμένη Εθνική είναι μια από τις χειρότερες όλων των εποχών και αντικατοπτρίζει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την κρίση που περνάει τα τελευταία χρόνια το ελληνικό ποδόσφαιρο. Η έλλειψη ταλέντων και πρωτοκλοισάτων ποδοσφαιριστών είναι εμφανής και δυστυχώς δεν φαίνεται φως στο τουνέλ. Μοιραία, λοιπόν, πρωταγωνιστές θα είναι οι παράγοντες και οι εξελίξεις στο παρασκήνιο και θα έπονται οι παίχτες και τα όσα διαδραματίζονται εντός του αγωνιστικού χώρου.

Το δευτέρο σχόλιο έχει να κάνει με την παρουσία του Γιάννη Φετφατζίδη στο παιχνίδι κόντρα στην Πολωνία. Ο νεαρός ποδοσφαιριστής του Ολυμπιακού ξεκίνησε εντυπωσιακά τη φετινή χρονιά και στο πρόσωπό του οι οπαδοί του Ολυμπιακού είδαν την ερυθρόλευκη απάντηση στον πράσινο Σωτήρη Νίνη, όμως

θα του επιβαλλόταν (η τιμωρία της έδρας για τουλάχιστον δυο αγωνιστικές θεωρείται κάτι περισσότερο από σίγουρη), να εφαρμοστεί σε αγώνα της κανονικής διάρκειας

υπόθεσης είναι ότι η Super League και η ΕΠΟ με ανακοινώσεις τους, τάχθηκαν υπέρ του δικαίου του αιτήματος του ΠΑΟΚ, αλλά μετά την οριστική απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής για μια εκδίκαση της απόφασης, γεγονός που αντί να εκτονώσει, αύξησε την ένταση.

✓ Οσοι νομίζουν ότι ο τυφλός φανατισμός και η οπαδική εμπάθεια είναι προνόμιο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαιρίου, πλανώνται πλάνην οικτράν. Οσο και αν σε κάποιους μπορεί να ακουστεί απίστευτο, η διοίκηση της Ρεάλ Μαδρίτης αποφάσισε να μην ακούγονται πλέον από τα μάτριξ του γηπέδου της τραγούδια της Σακίρα γιατί η διάσημη τραγουδίστρια είναι εδώ και μερικούς μήνες ζευγάρι με τον Πικέ (ποδοσφαιριστής της Μπαρτσελόνα), τον οποίο αποκαλεί «ήλιο» της. Για να καταλάβουν και οι πλέον αδειές με το ποδόσφαιρο περί τίνος πρόκειται, κατ' αντιστοιχία θα έπρεπε ο Παναθηναϊκός ή ο Ολυμπιακός να απαγόρευαν τραγούδια της Δέσποινας Βανδή, επειδή είναι γυναίκα του πρώην προέδρου της ΑΕΚ Θεμιστοκλή Νικολαΐδη. Δεν θα πρέπει όμως τέτοιες ενέργειες να μας προκαλούν εντύπωση, επειδή η Ρεάλ Μαδρίτης είναι μια από τις κορυφαίες ομάδες του πλανήτη. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι πριν και πάνω από όλα είναι μια καπιταλιστική επιχείρηση, η οποία θα πρέπει με κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο να προστατεύει τα συμφέροντά της και να μεγιστοποιήσει τα κέρδη της. Από τη στιγμή που η αντιπαλότητα ανάμεσα σε Ρεάλ και Μπαρτσελόνα για την πρωτοκαθεδρία τόσο στο ιστονικό πρωταθλήμα όσο και στην Ευρώπη είναι «ακραία», ακραίες θα είναι και οι εκδηλώσεις της οπαδικής αντιπαράθεσης, προκειμένου οι οπαδοί-πελάτες να συνεχίζουν να υποστηρίζουν την ομάδα τους και κατά συνέπεια δεν θα πρέπει να μας ξενίζουν αποφάσεις όπως αυτή της διοίκησης της Ρεάλ.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Σύμφωνα με πληροφορίες της στήλης, οι οπαδοί της Ρεάλ συμφωνούν να μην ακούγονται τα τραγούδια της Σακίρα στο «Μπερναμπέου», απαιτούν όμως στο μάτριξ να εμφανίζονται φωτογραφίες, όπως αυτή που φιλοξενεί σήμερα η στήλη.

■ ΣΩΤΗΡΗ ΓΚΟΡΙΤΣΑ Απ' τα κόκαλα βγαλμένα

Λίγο το καυτό θέμα του εδώ και χρόνια ψυχορραγούντος Εθνικού Συστήματος Υγείας, λίγο η εντιμότητα του σκηνοθέτη, μιας έπεισαν να δούμε αυτή την ταινία για να εκπλαγούμε προγματικά δυσάρεστα και να διαπιστώσουμε για μια ακόμη φορά ότι δυστυχώς οι καλές προθέσεις δεν αρκούν σε καμιά δουλειά, πολύ περισσότερο στην τέχνη. Ο σεναριολόγος οχταρμάς, όπου ανακατεύονται σχεδόν όλα, οι ερωτικές σχέσεις των γιατρών αλλά και οι αγώνας τους, τα φακελάκια, οι συνδικαλιστές, οι νεκροθάρτες, οι μικροπτωλητές, οι ιατρικοί επισκέπτες, οι τσιγάροι, οι γκάγκοτεροι κοκ, δεν είναι το χειρότερο σ' αυτή την ταινία. Ολοι έχουμε

περάσει από νοσοκομεία και μπορούμε να αναγνωρίσουμε ότι οι υπερβολές και οι ανοησίες (όπως π.χ. η διαρκής παρουσία μικροπτωλητών που πωλούν από ψηλικά μέχρι και ντόπερμαν!) έχουν τα όρια τους.

Δεν είναι η καθημερινή παράνοια το βασικότερο πρόβλημα στην καθημερινή λειτουργία των νοσοκομείων. Πάνω απ' όλα είναι η ανεπάρκεια του προσωπικού και των υποδομών, η υποχρηματοδότηση, οι απελεύθερες ουρές, η περιφρόνηση των ασθενών, το τσαλάκωμα της ανθρώπινης ιδιότητάς τους, τα φακελάκια των χειρουργικών ειδικοτήτων, η κακοδιασχείρηση, οι μίζες των εκάστοτε κυβερνητικών λαρμάγιων-διευθυντών, ο γραφειοκρατικός Γολγοθάς κ.λπ. Αυτά είναι που κάνουν τα νοσοκομεία ένα χώρο αλητήνιας μελαγχολίας.

Ομως ο Γκορίτσας χάνει το μπούσουλα, δύσκολα καταλαβαίνει κανείς που θέλει να το πάει, τραβάει τα πράγματα μέχρι ξεχειλώματος και μέχρι γελοιότητας. Είναι ευτύχημα που τουλάχιστον αναγνωρίζεται ο αγώνας κάποιων γιατρών στην υπηρεσία της ανθρώπινης υγείας και ενάντια στην προσωπική τους αλλοτρίωση. Και δυστυχώς μερικές επιμέρους αρετές, όπως η παρουσία πολλών καλών θητοιών ή ο χειροισμός σκηνών πλήθους, δεν μπορούν με τίποτα να σώσουν αυτή την ταινία που μπορεί άνετα να συγκαταλεχθεί στις κακές στιγμές του ελληνικού σι-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εκτίμηση «Poor's»: poorer (working class)

Καλοκαιρίζει και το πάγωμα συνεχίζεται

Ε, όχι και οι «πολίτες της Αθήνας» σας «είχαν δώσει εντολή»,
κύριε δήμαρχε του 17%

Ο πλούτος του πλούτωνίου (Ιαπωνία)

Η Ανούλα επιτίθεται (Ζητείται ελπίς)

Το (πολύ) μεγάλο μας τσίρκο

◆ Για τι ακριβώς «πανηγυρίζει» ο Γ. Δελαστίκη; (Εθνος, 29.3.11, «Ηττα Μέρκελ και... σοσιαλδημοκρατών!»).

◆ «Η δεύτερη ευκαιρία του ΣΥΡΙΖΑ» (Γ. Μπανιάς). Δηλαδή, τρίτη και φαρμακερή;

◆ 54% η αποχή στις περιφερειακές εκλογές της Γαλλίας / Ο βρετανικός ηλεκτρονικός Τύπος, πάντως, δεν ησχολήθη με το θέμα.

◆ Ριζοσπάστης, 30.3.11 (κατάπτυστος). Περί Κερατέας: ουδεμία αναφορά στην αντίσταση των κατοίκων. Είναι βλέπεις και οι μολότοφ που τρώνε οι «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας»... (διότι παρεμβαίνουν οι προβοκάτορες...).

◆ Την «επανάσταση της Ανανασσής» διαλαλεί το (μετα)Λαμπτράκειο μόρφωμα των Νέων: ««Οχι» στην αποστήθιση, «ναι» στην ουδίσια» (ηλεκτρονική έκδοση, 30.3.11). Τολμάσσο δεν...

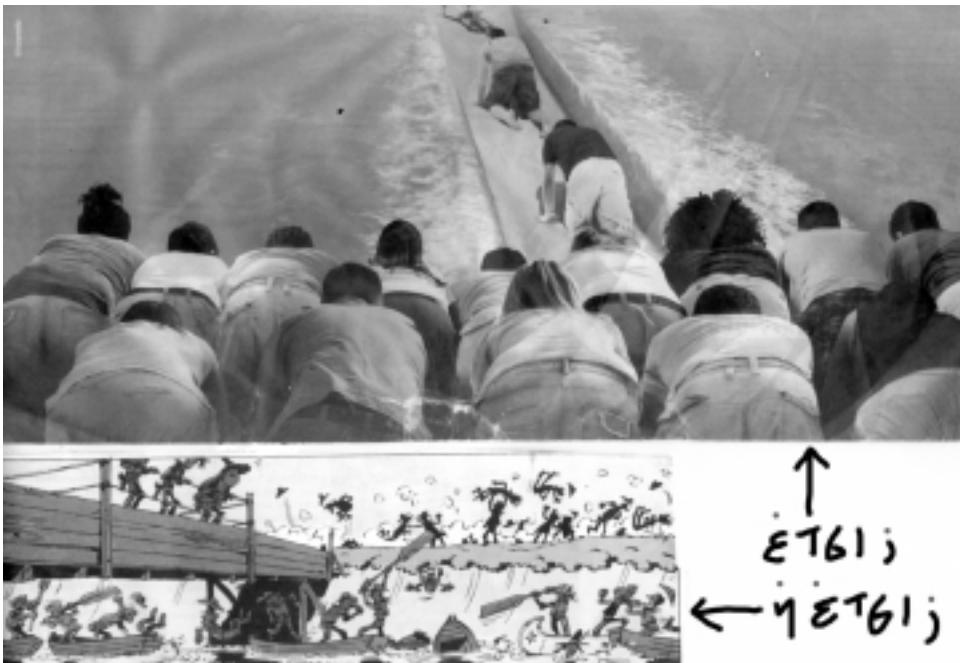
◆ Αναθέρμανση του «μαζί τα φέραμε» (ΚΑΙ τούτα δω τα μάρμαρα) επιχειρεί ο Τ. Θεοδωράρπουλος, Τα Νέα, 30.3.11. Και αφού πληρώνεται τον κόπο του... άξιος ο μισθός του...

◆ «Μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά προγράμματα από το '90 ακόμα» – κρίμα που δεν ξεκίνησαν από τότε, σημειώνει η Ε. Παπαδάκη στα Νέα, 30.3.11. (Να θυμίσουμε ότι αναλόγως αρθρογραφεί και στην Αυγή).

◆ N. Αφρική: fuck ANC!

◆ Άμα θέλει να παίξει «και για τον Καντάφι» ο μουσικός Ομάρ Φαρούκ Τεκμπιλέκ ας το κάνει και ας αφήσει τις γιουβέτσι δηλώσεις.

◆ Ριζοσπάστης: στις 5 Απρί-

↑
ΕΤ61;
← γ ΕΤ61;

λη αρχίζουν οι εκλογές στο Σύλλογο Εμποροϋπαλήλων Αθήνας και ολοκληρώνονται στις 11 Απριλίου. (Μόνο 6 μέρες; Κάντε το όπως και στους οικοδόμους, ρε παιδιά, κάνα δυο βδομάδες, και με περιφερόμενη κάλπη).

◆ Οταν υπάρχει κίνημα, το ΜΑΣ... μασεύεται.

◆ Να επιβληθεί ο νόμος (ή μάλλον να πέσει) πάνω στους κατοίκους της Κερατέας ζητάει το (ηλεκτρονικό) Βήμα (30.3.11), εφόσον «η Πολιτεία καλώς ή κακώς έκανε μια επιλογή». (Αποδεχτείτε το άδικο, κοντολογής...).

◆ «Πλημμύρισαν οι δρόμοι – τέλος ο μονόδρομος» (Πριν, 27.2.11). Ακόμα δεν τον ειδαμε...

◆ «Τι έπρεπε να διεκδικήσει ο Παπανδρέου» (Δρόμος της Αριστεράς, 25.3.11). Ο Παπανδρέου ή ο... συναγωνιστής Παπανδρέου;

◆ Και το ΚΚΕ(μ-λ) «ανακάλυψε» στημαντική νίκη των 300 (το καταλαβάνουμε απολοτώς, από μακριά θολώνει το τοπίο, έτσι δεν είναι);.

◆ Το γράφει στην ούγια, ξύλο στον Κούγια.

◆ Είναι Perisos no es un partido

comunista, pero un partido que ferne niesta.

◆ 6 του Απριλίου 1946: Ανακοινώνονται τα συνολικά αποτελέσματα των εκλογών. Ψήφισαν 1.106.510. Αποχή 1.105.281 σε σύνολο γραμμένων 2.211.791.

Βασιλης

που παλεύει ανάμεσα στην επιθυμία του να εγκαταλείψει τη σκληρή ζωή των νομάδων μεταναστεύοντας στην πρωτεύουσα και ανάμεσα στην ηθική επιταγή να συνεχίσει την οικογενειακή παράδοση της εκπαίδευσης άγριων αετών. Ντοκιμαντερίστικη αισθητική υψηλού επιπέδου, μορφευτικά πλάνα και η γοητεία μιας διαφορετικής κουλτούρας είναι τα αποτελέσματα της ταινίας, της οποίας ο δημιουργός έχει γυρίσει και άλλα ντοκιμαντέρ για τη Μογγολία.

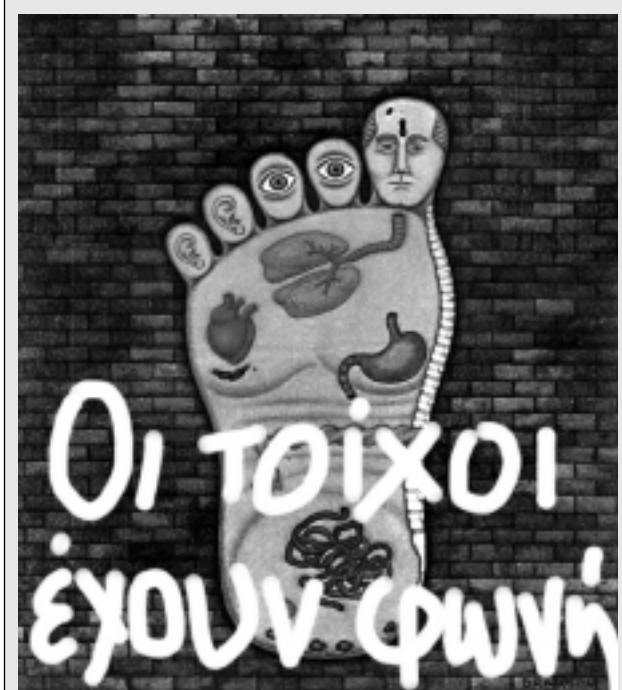
Ελένη Σταματίου

νεμά.

■ ΡΕΝΕ ΜΠΟΧΑΝΣΕΝ

Ο γιος του κυνηγού των αετών

Μια νεανική ταινία για την αξία των παραδόσεων μέσα από την ιστορία ενός αγοριού στην μακρινή Μογγολία,

◆ Τμήμα Ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ – Το ΚΚΕ γεννά Μπελογιάννηδες – Σύγχρονη Εποχή (βιβλίο)

Ο «Ριζοσπάστης» το διασάλπιζε: «Οργανώσεις της KNE στα AEI και TEI της Αττικής – 1.000 μπροστούρες στη μητρόπολη του Νίκου Μπελογιάννη». Τόσες μπροστούρες, λέει, εβολαν σαν στόχο να διανείμουν. Διότι «σε συνθήκες σαν τις σημερινές που η πολιτική και ιδεολογική αντιπαράθεση οξύνονται, που πρέπει να προετοιμαζόμαστε για μεγάλες στιγμές και μάχες, είναι χρέος της KNE ο εξοπλισμός της νεολαίας, η ολόπλευρη ισχυροποίηση του ΚΚΕ, η πλατιά συζήτηση για την πολιτική μας πρόταση». Εκαναν, δύως, ένα... μικρό λάθος στο χρόνο του ρήματος. Το ΚΚΕ γεννούσε Μπελογιάνηδες, έπρεπε να γράψουν. Τότε που ήταν επαναστατικό και που έκανε ένοπλο αγώνα για την προλεταριακή επανάσταση. Γιατί τώρα δεν είναι παρά ένα αστορεφορμιστικό κόμμα, που καπτηλεύεται έναν ένδοξο τίτλο. Τι σχέση έχουν οι Μπελογιάνηδες με το «στη λαϊκή επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» της Παπαρήγα;

◆ 1821 Τουρκοκρατία Κρυφά Σχολεία – 2011 ΔΝΤοκρατία κλειστά σχολεία (πανό σε παρελαση – μάλλον στη Νίκαια)

Κατανοούτο το πνεύμα αυτών που σήκωσαν το συγκεκριμένο πανό, αλλά μάλλον αποχής η σύγκριση. Οχι μόνο γιατί «κρυφό σχολείο» δεν υπήρξε (είναι ένας ακόμη εθνικός μύθος), αλλά δεν μπορείς να συγκρίνεις δυο εποχές εντελώς διαφορετικές και από κοινωνικοοικονομική και από πολιτική άποψη. Εντάξει, να κάνουμε ζύμωση, να μην ξεπέφτουμε δύως και στο λαϊκισμό, γιατί τότε αδυνατίζει η ίδια η ζύμωση.

◆ Στην εποχή των εξεγέρσεων, με την Αριστερά της ανατροπής! – Αγώνας- ανυπακοή για την ανατροπή Μνημόνιου-κυβέρνησης – Μαζική, δημοκρατική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πρωτοπόρα στο αντικαπιταλιστικό αριστερό μέτωπο – Νέος κομμουνιστικός φορέας, για το σοσιαλισμό των 21ου αιώνα – Πολιτική εκδήλωση, Σάββατο 19 Μάρτη, Ιατρική Σχολή, 6.30μμ – Αριστερή Ανασύνθεση (αφίσα)

Αυτή κι αν είναι αφίσα. Σκέτο μανιφέστο. Με πολύ βροντερές λέξεις. Ανατριχιάζεις όταν τις διαβάζεις. Μόλις, δύως, σκεφτείς λίγο ψύχραιμα, καταλήγεις σε μια λαϊκή παροιμία: «πολύ λάδι στο τηγάνι κι από τηγανίτα τίποτα».

◆ Εθνική είναι η συνειδηση των ρωτοιστών - ταξική είναι η συνειδηση των εργατών - autonomie antifa (σύνθημα σε τοχό στον Υμηττό)

Καμιά φορά, η προσπάθεια να χτυπηθούν ο εθνικισμός και ο ρωτοισμός οδηγούν σε αποτελέσματα που κάθε άλλο παρά υπηρετούν τον διακηρυγμένο σκοπό. Ως μαρξιστές είμαστε περήφανοι για την προσέγγιση που πρώτος ο Μαρξ έκανε: «οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα». Ως μαρξιστές, επίσης, γνωρίζουμε ότι η εθνική συνειδηση δεν είναι παντού και πάντως μια αντιδραστική συνειδηση (τι θα λέγαμε, για παράδειγμα, για την εθνική συνειδηση των Παλαιστίνων και άλλων υπό κατοχή εθνών που αγωνίζονται για την εθνική τους ανεξαρτησία). Είναι άλλο πράγμα ο εθνικισμός της αστικής τάξης, που ποτίζει και τους εργάτες και μπορεί να τους συσκοτίσει την ταξική συνειδηση, και άλλο η αναφορά στην εθνική ταυτότητα χωρίς το εθνικιστικό δηλητήριο.

Ποιος φοβάται την Κερατέα;

Οι παραπόνων εικόνες (πις πήραμε από το Indymedia) αποτυπώνουν μόνο εν μέρει αυτό που συμβαίνει εδώ και σχεδόν τέσσερις μήνες στην Κερατέα. Και εξηγούν γιατί οι ειδήσεις από την Κερατέα ποτέ δεν γίνονται πρώτες και σχεδόν ποτέ δε συνοδεύονται από οπτικοακουστικό υλικό.

Το κράτος τα έχει βρει σκούρα με μια ανυπότακτη κοινότητα, στην οποία ωρίμασε η ιδέα της συνεχούς σύγκρουσης και όχι απλά της διαμαρτυρίας. Σκούρα, όμως, τα χουν βρει και οι διάφοροι φορείς της απλής διαμαρτυρίας, που πάντοτε καταγγέλλουν την ανάπτυξη της λαϊκής αντιβίας.

■ Βρετανία

Ογκώδης διαδήλωση κατά λιτότητας

Η διαδήλωση κατά των μέτρων λιτότητας το περασμένο Σάββατο στο Λονδίνο ήταν από τις μεγαλύτερες (ίσως η μεγαλύτερη) εδώ και πολλά χρόνια στη Βρετανία. Μπορεί να συγκριθεί μόνο με τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις του 2003 κατά του πολέμου του Ιράκ. Οταν, σύμφωνα με την αστυνομία, οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους του Λονδίνου ήταν πάνω από 200 χιλιάδες, ενώ τα συνδικάτα μιλούν για μισό εκατομμύριο, και από τις συγκρούσεις που προκλήθηκαν από τους εκεί «γνωστούς αγνώστους» τραυματίστηκαν 84 άτομα (μεταξύ των οποίων 31 μπάτσοι, οι 12 από τους οποίους μεταφέρθηκαν, σύμφωνα με τον Γκάρντιαν, με ελαφρά τραύματα στο νοσοκομείο) ενώ έγιναν πάνω από 200 συλλήψεις, τότε μπορούμε να πούμε ότι «κάτι κινείται» και η λαϊκή δυσαρέσκεια εκφράζεται στους δρόμους, έστω κι αν αυτό δεν σηματοδοτεί –για την ώρα– κάποια ριζική αλλαγή στις κοινωνικές συμπεριφορές στη χώρα.

Τα λεφτά όμως που κόβονται είναι πολλά (81 δισ. στερλίνες, δηλαδή 91 δισ. ευρώ μέσα στην ερχόμενη πενταετία, με τις μεγαλύτερες περικοπές να γίνονται στην εκπαίδευση και τις «κοινωνικές δαπάνες»), οπότε οι κοινωνικές συγκρού-

σεις είναι αναπόφευκτες. Να ευχηθούμε «και στα δικά μας», γιατί η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο; Να το κάνουμε, αλλά δυστυχώς οι ευχές δεν αρκούν. Γιατί η αντλιαϊκή λαϊλαπτα (ιδιαίτερα της κλίμακας που βιώνουμε) δεν ανατρέπεται μόνο με το κατέβασμα στο δρόμο, σε διαδηλώσεις οργανωμένες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όσο μαζικές κι αν είναι.

Μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία που και στη Βρετανία έσπευσε να διαχωριστεί από τους «λιγοστούς ταραδί-

ες» που «μεταφέρουν το επίκεντρο της προσοχής μακριά από τους εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που έδωσαν ένα ισχυρό μήνυμα στην κυβέρνηση» (τι... πρωτοτοπία στα «επιχειρήματα αλήθεια! Χρειάζεται καθημερινή δουλειά και πρώτα απ' όλα ταξική οργάνωση, όχι για μοίρασμα κάποιων κουκιών στις προσεχείς εκλογές, αλλά γιατί απέναντι σε έναν καλά οργανωμένο αντίπαλο μόνο οργανωμένα μπορείς να απαντήσεις. Διαφορετικά θα μας πάρουν και τα σώβρακα!

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Αννης 24 - Αιγαλεο

Μια ανάσα

Ο απόχοις της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών ακόμα δεν έχει κοπάσει. Οχι μόνο ανάμεσα στους πρώτους απεργούς πείνας και στους αλληλέγγυους, που είναι λογικό να συζητούν ακόμα, δεδομένου ότι είναι σκληρή η σύγκρουση ανάμεσα σε όσους μιλούν με θράσος για μεγάλη νίκη και σε όσους υποστηρίζουν ότι ο αγώνας υπονομεύτηκε και χτυπήθηκε από τα μέσα, αλλά και μέσα στις αστικές δυνάμεις. Ένα ολόκληρο κεφάλαιο της συνέτευξης-ποταμός, που έδωσε στην «Καθημερινή» του περασμένου Σαββάτου ο υπουργός Εσωτερικών Γιάννης Ραγκούσης ήταν αφιερωμένο στα γεγονότα της Υπατίας.

Ο Ραγκούσης, βέβαια, όπως κάθε αστός πολιτικός, είναι απολύτως λογικό να παρουσιάζεται σαν δικαιωμένος. Θα το έκανε σε κάθε περίπτωση. Εν προκειμένω, όμως, μπορεί να το κάνει χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, όπως το κάνει από την επομένη της λήξης της απεργίας πείνας. Και το λέει με τη γνωστή αλαζονεία του: «Δεν δόθηκε καμία άδεια παραμονής, ούτε καν υπόσχεση. Δεν είναι μόνο η απόπειρα αυτοπυρπόλησης μετά το τέλος της απεργίας πείνας που το αποδεικνύει αυτό. Σήμερα που μιλάμε με απόσταση από τα γεγονότα, δεν υπάρχει κανένας έξω από το υπουργείο Εσωτερικών που να ζητάει άδειες παραμονής επικαλούμενος την Υπατία (...) Οι μετανάστες ήταν εκείνοι που χρειάστηκαν 45 μέρες για να εγκαταλείψουν το μοναδικό τους αίτημα - τις άδειες παραμονής».

Όμως, κατά τη γνώμη μας, μεγαλύτερη σημασία από την αλαζονική έπαρση του Ραγκούση, σ' αυτή τη συνέτευξή του έχει η έμμεση παραδοχή ότι ο κυβέρνησης είχε φτάσει μια ανάσα πριν την ήττα. Ιδού ο περιγραφή του:

«Στην Υπατία η Ελλάδα αντιμετώπισε ένα πολύ δύσκολο πρόβλημα διότι βρέθηκε ενώπιον τριών αδρίτων αναγκών: πρώτον να μη χαθεί ανθρώπινη ζωή, δεύτερον να εξασφαλιστεί η κοινωνική ειρήνη. Κάθε ένταση στη εξέθετε τη χώρα σε ανυπόλογιστους κινδύνους, εσωτερικούς και εξωτερικούς - σκεφτείτε μόνο τη ζημιά στην επερχόμενη πολυπόθητη ευνοϊκή τουριστική περίοδο, από επανάληψη εικόνων από μία φλεγόμενη Αθήνα. Τρίτον, να τηρηθεί η κόκκινη γραμμή που θέσαμε από την πρώτη πημέρα ότι αυτή τη φορά δεν πρόκειται να δοθούν άδειες παραμονής. Αυτοί οι τρεις, εξαιρετικά δύσκολοι στο να επιτευχθούν ταυτόχρονα, στόχοι είχαν και μια επιπλέον δυσκολία: μία καταστροφική "παράδοση" που ήθελε την ελληνική πολιτεία εκβίασμη με τέτοιου είδους μεθοδεύσεις (...) Η τελική έκβαση - και αυτό είναι επιτυχία της χώρας - είναι ότι πέτυχε και τους τρεις στόχους ταυτόχρονα».

Ο ίδιος ο Ραγκούσης ομολογεί εκ των υστέρων, ότι και οι τρεις στόχοι μαζί ήταν εξαιρετικά δύσκολο να επιτευχθούν. Ποιον στόχο θα επέλεγε η κυβέρνηση να εγκαταλείψει, αν η απεργία πείνας συνεχίζόταν; Τον τρίτο, φυσικά, αφού κίνδυνο θανάτου δεν μπορούσε να σπάσει, διότι αυτός θα συνεπαγόταν αμέσως και ένα σκληρό κύμα συγκρούσεων στους δρόμους. Θα έδινε άδειες παραμονής, έστω κι αν χρειαζόταν να βαφτίσει τη διαδικασία διαφορετικά και να κάνει διάφορες ακροβασίες («μανούλες» οι Πασόκοι σ' αυτά).

Δεν ήταν καθόλου δύσκολο να κάνεις αυτή την ανάλυση. Η ίδια η ενδοκυβερνητική σύγκρουση των τελευταίων ημερών βοηθούσε για να αντιληφθείς ποι καθαρά τα πράγματα. Και την είχαμε παρουσιάσει αυτή την ανάλυση πότε, δεν την παρουσιάσουμε τώρα κατόπιν εορτής. Ουδείς είχε το Θάρρος ν' αντιπαρατεθεί σ' αυτή την ανάλυση. Η υπονόμευση της απεργίας πείνας, όπως θα φανεί καθαρά από το χρονικό που δημοσιεύεται σε άλλες στήλες της «Κ», γινόταν στη ζούλα, χωρίς συζήτηση και επιχειρηματολογία, ενώ τις τελευταίες μέρες, τότε που παίζονταν όλα και που πραγματικά είχαμε φτάσει μια ανάσα πριν τη νίκη, χρησιμοποιήθηκαν τα πιο βρόμικα μέσα.

